

Кіровоградська область
Світлана Ім. Я. М. Руденко
Ім. Я.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня
1939 року.

№ 4 (3979).

СУБОТА

23

січня 1988 р.

Ціна 8 коп.

аспіша
НОМЕРА

ОРГАНИ ДЕРЖ-
ПРИЙМАННЯ НЕ
СТАВЛЯТЬ СОБІ ЗА
МЕТУ ВІЯВИТИ ЯК-
НАЙБІЛЬШЕ БРА-
КУ. МЕТА ПРОТИ-
ЛЕЖНА — КОНТ-
РОЛЕМ ПІДВИЩУ-
ВАТИ ЯКІСТЬ ПРО-
ДУКЦІЇ. ЦЕ, ОД-
НАК, РОЗУМІЄ НЕ
КОЖЕН. «Журна-
ліст міняє профе-
сію» — 3 стор.

ЗУПИНИТИ МІГРАЦІЮ
МОЛОДІ ІЗ СЕЛА В МІС-
ТО ВАЖКО. А ЧИ ПРАГ-
НУЛИ ЦЬОГО В ДОЛИН-
СЬКОМУ РК ЛКСМУ? —
4 стор.

Екологія... Хто
подбає про майбут-
нє! «За здоров'я
праслов'янської рі-
ки». — 5 стор.

ДИСКОТЕКИ ШЕ В МО-
ДИ «СТАРІЙ, АЛЕ НЕ
СКРИПУЧИЙ...» — 9 стор.

Хочете мати сучасну, модну, красиву зачіску? Завітайте в перукарню № 47, що по вулиці Жовтневої революції в Кіровограді, — до майстра «золоті руни» Світлани РУДЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

читайте
в наступних
номерах

● «І куди тільки та міліція дивиться! Он скільки п'яних вулицями тиняється...». Кореспонденція про враження від участі в роботі міліцейсько-патрульної служби.

● Літературно - мистецька сторінка «Гроно» змінила свою назву на «Соняшник». Твори молодих кіровоградських літераторів — в її черговому випуску.

Інформація

«Мене турбує...»

Більшість із тих, хто відгукнувся на прямий телефонний зв'язок, організований відділом комуністичного виховання редакції у вівторок, висловлювалася як про тижневик, так і про соціально важливі проблеми кіровоградської молоді.

Заступник секретаря комсомольської організації СШ № 19 Тетяна Литвиненко побажала комуністам не тільки гарного гумору, а й гострої сатири: «Це нині необхідно!». Також Тетяна висловила пропозицію про організацію міського філософського клубу. Вважаємо, що це зацікавить новостворене творче об'єднання молоді міста. А десятикласник Юрій Бондарчук залишився незадоволений тим, що «МК» не пояснив, за які ж саме дії було виведено із складу обкому комсомолу колишнього першого секретаря Новгородівського райкому ЛКСМУ О. Чалапця. Пояснюємо, що О. Чалапчий допускав порушення антиалкогольної дисципліни.

Робітника заводу «Гідросила» Геннадія П'яну-сова цікавить, коли почнуть реставраційні роботи по вулиці Леніна. Це питання ми передаємо головному архітектору міста. А робітника заводу Валерія Сидіна непокоїть чутки про закриття кафе на розі вулиць Шевченка і Луначарського. Він пропонує для підвищення рентабельності цього закладу продавати в ньому бутерброди. Робітник заводу радіоісторії Анатолій Авдєєв пропонує свої послуги у створенні міського музею геральдики (до речі — першого в такому б разі у країні). Що думає з цього приводу Кіровоградський міськвиконком?

Студент КІСМУ Олег Балан пропонує стадіону СК «Зірка» налагодити широкий випуск футбольної атрибутики — значків, вимпелів, календарів-довідників, буклетів, сувенірів. Безумовно, це принесе стадіону додаткову матеріальну допомогу. Старший товарознавець обласного управління заготівель Людмила Квятковська запитує, чому в місті немає кооперативного магазину по продажу молодіжного одягу? Цей магазин, на її думку, може бути підпорядкований кооперативним ательє. Цікава пропозиція!

С. БОНДАРЄВ,
П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

Тож, чекаємо на дзвінок, як завжди, у вівторок, 26 січня, від 16-01 до 18-00 по телефонах 2-59-82, 4-64-21.

Біля телефону чергуватимуть — В. БОНДАР і Н. ДАНИЛЕНКО.

ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ФАШИЗМУ

У селі Мар'ївці Добровеличківського району відкрито пам'ятний знак жертвам фашизму у Великій Вітчизняній війні. Півтори тисячі жителів Добровеличківки і навколишніх сіл зібралися в Мар'ївку того суботнього дня на мітинг. Зібралися, щоб вклонитися пам'яті загиблих.

Серед фашистських злочинців, які розстрілювали мирних радянських жителів, були і запроданці свого народу на-

чальник поліції Федір Ковалюк, поліцаї Семен Ковалюк, Даниїл Перепелиця... Федір Ковалюк носив військову форму карателів СС, брав участь в операціях геноциду. Поступив на службу до фашистів добровільно. Коли радянські війська були вже неподалік Добровеличківки, Ковалюк втік від помсти. В 1950 році об'явився в Англії: звернувся в консульство Радянського Союзу з проханням дозволити йому поверну-

тися в СРСР. Та це була лише хитра спроба зплутати сліди переходу, уникнути відповідної кари. Адже за даними свідків Ковалюк особисто розстріляв чимало своїх колишніх односельців, радянських військовополонених.

На мітингу очевидці тих страшних подій, жителі Мар'ївки вимагали відкрити злочинця. Запроданці повинні бути покарані.

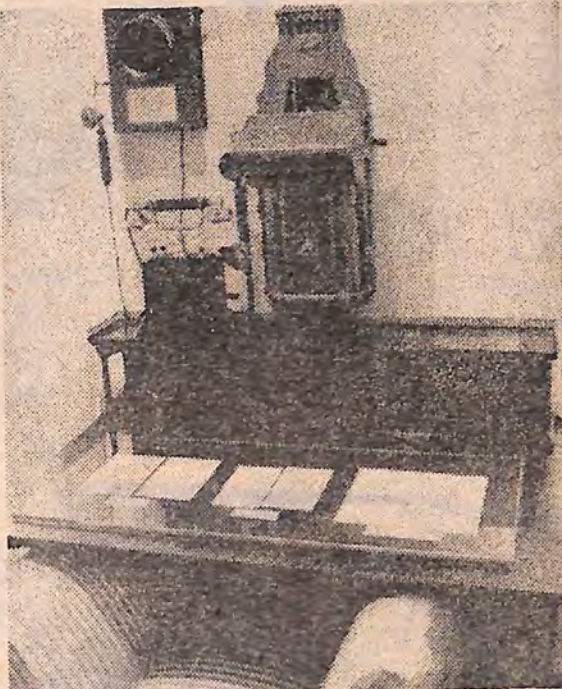
Учасники мітингу підписали звернення до

уряду Великобританії з проханням видати військового злочинця Ф. Ковалюка.

...Вся у квітах і вінках гранітна стела над «долиною смерті» — так називали місцеві жителі місце кривавої розправи, — на стелі напис: «Тут у січні 1942 року німецько-фашистські окупанти та їх пособники стратили 167 радянських громадян. Вічна пам'ять жертвам фашизму».

С. ЮР'ЄВ.

(Публікацію з цього приводу читайте в наступних номерах).

В. І. Ленін в Горках. На знімку: Великий будинок, телефонна кімната. Звідси цим телефоном Ілліч передав понад 200 розпоряджень і вказівок, продиктував ряд статей і листів.
Фото Н. АКИМОВА, Д. СОКОЛОВА.
(Фотохроніка ТАРС).

Не читав! Не бачив на екрані — великому і домашньому! Хто не сміявся (весело чи гірко), слухаючи й читаючи одного з них — письменника Аркадія Арканова! Хто не знає другого — актора Ігоря Костоплевського як майже «штатного» у кінематографі «героя-коханця». У «Тегерані-43», «Законному шлюбі» — вірного, а у «Простих» — гм-гм...

НУ, ХТО ПРО НИХ НЕ ЧУВ?

А кому повазело — побачив їх зблизька на сцені Кіровоградського театру імені Кропивницького. — Хоча стою перед вами завдяки кіно (воно зробило мене популярним), але більше люблю театральні ролі, — сказав І. Костоплевський і показав сцену із спектаклю «Погляньте, хто прийшов!» В. Арро, поставленому в Московському театрі імені Маяковського.

Із ним у парі грав колега по театру Леонід Трушін, котрий виконав у супроводі гітари кілька власних пісень. «42 на годиннику» — ця композиція пам'яті В. Висоцького пройняла публіку, мабуть, найбільше.

Що ж стосується Аркадія Арканова, то його виступ нагадував кращі моменти телепередачі «Довкола сміху», тільки не порізаної. Це був «прямий ефір», тим веселіший, що обличчя оповідача лишалося непроникним...

Н. ЧЕРСЬКА.

Лист із Попельнастого

Шановна редакція «Молодого комунара»!

Пише вам молодий с. Попельнастого Олександрійського району. Справа в тому, що в нашому районі ходять жадливі чутки. Нібито на Гомельському сірниково-му комбінаті працюють ув'язнені злочинці (а чи працюють вони там взагалі?), які мітять коробки червоними й зеленими хрестиками (ми надсилаємо вам зразки). На кож-

ній коробці є така мітка. За цими мітками нібито убивають людей.

Не подумайте, що писали якісь малоумні. Ми в ці чутки не віримо, але вірять інші. Тому просимо роз'яснити правду через обласну молодіжку.

З повагою — молоді села Попельнастого.

...І відповідь на нього

Ця відповідь надійшла з виробничого об'єднан-

ня «Гомельдрез» Міністерства лісової, целюлозно-паперової і деревообробної промисловості Білоруської РСР від директора комбінату В. Є. Полукотова:

— При випуску заготовок сірникових коробок під час друкування етикеток наносяться орієнтаційні хрестики, за якими перевіряється симетричність нанесення кольорової етикетки. В подальшому виробництві при складанні кожної коробки хрестики ці потрапляють усередину

РІВНЯННЯ—НА ПОДВИГ

Сьогодні починається Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи, присвячений 70-річчю Радянської Армії та Військово-Морського Флоту. У ході місячника дтсафівські активісти разом з комітетами комсомолу, іншими громадськими організаціями мають зосередитися на вдосконаленні оборонно-масової роботи, військово-патріотичного виховання, військово-технічної та фізичної підготовки. На магістральному напрямі — підготовка молоді до військової служби, посилення роботи по підготовці технічних спеціалістів і розвиток військово-технічних видів спорту.

Міськими, райкоми ДТСААФ разом із комсомольським активом, військоматами, радами ветеранів Великої Вітчизняної війни вже намітили конкретні заходи за програмою місячника: ленінські і громадсько-політичні читання, тематичні вечори «70 років на варті соціалістичної Вітчизни», «ДТСААФ — надійний помічник і резерв Радянських Збройних Сил», уроки мужності, походи «Шляхами слави батьків», вахти пам'яті, спортивні змагання на призи героїв-земляків, воїнів-інтернаціоналістів, турніри з військово-технічних видів спорту тощо.

Наприкінці місячника відбудуться фінальні конкурси «Нумо, хлопці!», воєнізовані ігри, показові воєнізовані спортивні свята.

Під час всіх героїко-патріотичних акцій юнаки та дівчата дадуть клятву на вірність Вітчизні. Їхнє рівняння — на подвиг. На подвиг полеглих героїв і тих, хто сьогодні крокує з нами в єдиному строю.

«Мала першість країни»

так називають нині чемпіонати ВДФСТ профспілок, адже це товариство об'єднало торік під свої прапори цілий ряд інших.

Зональна юнацька першість профспілок з боксу, яка закінчилась в Калусі Івано-Франківської області, принесла Кіровоградщині три пу-

тівки до фіналу. Їх здобули Юрій Алексієнко (вагова категорія до 51 кілограма), Олександр Ганяч (54), Роман Потимко (60). Усі вони тренуються під керівництвом А. Яценка, А. Єфанова та Р. Пака.

Фінал першості профспілок розпочнеться 6 лютого в Ярославлі.

ЗАПРОШУЄ «ОРБІТА»

Минулого тижня у Кіровограді гостинно відчинив свої двері магазин-салон «Орбіта». Це спеціалізований торговельний заклад, що належить заводу радіовиробів. За короткий час тут побувало понад тисячу відвідувачів. Всі вони мали змогу почути компетентну рекомендацію, скористатися високою якістю обслуговування. В «Орбіті» організовують восьмигодинний електричний прогін кольорових телевізорів, допомагають доставляти товари додому.

Працівники магазину встановлюють і регулюють телевізори, беруть радіовироби на річне гарантійне обслуговування.

Новий магазин знаходиться на площі Дружби народів.

А. СОСНОВСЬКИЙ,
директор магазину-салону «Орбіта».

РЕЗОНАНС

клеювого шва коробки і ні ззовні, ні з внутрішнього боку коробки не помітні.

Що ж стосується ув'язнених, то вони ніколи на нашому підприємстві не працювали і не працюють нині.

у записник комсорга: від А до Я

ТВОЄ МІСЦЕ

В грудні 1987 року відбувся 11 пленум ЦК ВЛКСМ, головним на якому було питання «Про хід перебудови в комсомолі й розвитку комсомольських організацій у вирішенні соціально-економічних завдань, які стоять перед країною в умовах радикальної економічної реформи». Для ознайомлення комсомольців із рішеннями цього Пленуму 25 січня 1988 року по всій країні збудеться спеціальне заняття в школах комсомольської політосвіти.

При підготовці й проведенні заняття варто скористатися таким планом:

І. ПЕРЕБУДОВА В КОМСОМОЛІ

Суть виробленої ХХ з'їздом ВЛКСМ концепції перебудови. Перші підсумки перебудовної роботи. Зростання громадської активності молоді й слабкість організаційної роботи ряду комітетів комсомолу. Гласність у роботі комсомолу, його стосунки із самодіяльними організаціями молоді.

ІІ. УЧАСТЬ КОМСОМОЛУ У ВИРІШЕННІ ЕКОНОМІЧНИХ І СОЦІАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ. СПІЛЧАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В НОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Місце молоді, комсомолу в процесах поглиблення демократії, розвитку самоуправління, підвищення самостійності й відповідальності трудових колективів у вирішенні соціально-економічних завдань. Найважливіші напрями роботи спільчанських організацій в управлінні виробництвом. Роль комсомольських організацій у вирішенні завдань прискорення науково-технічного прогресу. Участь комсомолу у вирішенні соціальних проблем молоді. Молодь в системі соціалістичних трудових відносин в умовах економічної реформи.

ІІІ. КОРИННІ ЗМІНИ В ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВЛКСМ

Поглибленню розуміння слухачами цих напрямів діяльності Спілки посприяють такі питання: що вас не влаштувало у роботі комсомолу? Що ви зробили самі для усунення недоліків? Що пропонуєте змінити? За рахунок чого можна підняти авторитет комсомолу? Чи потрібні йому для цього якісь нові права й можливості?

Із практичних завдань слухачам можна запропонувати такі: — розробити пропозиції по прискоренню перебудови в своїй комсомольській організації;

— проаналізувати основні проблеми впровадження економічної реформи; — назвати заходи для розвитку ініціативи молоді й комсомольських організацій.

Критичні зауваження й пропозиції слухачів слід довести до відома районних та міських партійних і комсомольських комітетів, а також до відома обкому комсомолу.

23 січня 1988 року

НАШ КОРЕСПОНДЕНТ ПРАЦЮВАВ ЗМІНУ НА ГОЛОВНОМУ ЗАВОДІ ВО «ДРУКМАШ» ПРЕДСТАВНИКОМ ДЕРЖПРИЙМАННЯ

8.00 Вячеслав Улибін, посміхаючись, запропонував мені халат свого колеги.

— Великуватий трохи, але...

І додав: — Я, певно, піду. Ти ж дублер — працюй!

Ці слова дещо налякали мене. Благоугодно глянув на Вячеслава, одного з наймолодших представників держприймання ВО «Друкмаш»: мовляв, не впораюся. За-

не повинно в нас бути, — щоб, бува, не образити мене, уточнив.

Занесли перевірені деталі, зайшли у відділ технічного контролю цеху № 2. Вячеслав простягнув мені штамп держприймальника, а сам взявся за документацію. По закінченні своєї справи мовив: — Штампуй!

Хукнувши, я щосили вдарила п'ятикутним штампом по накладних.

ною кількістю таких же деталей. Миттю документація перекладається на партію, яку горе-здавальники побоюлися показати представникам держприймання.

— Так на склад потрапляє брак, — розповідав Вячеслав. — А до нас знову повертаються перевірені деталі. До яких тільки хитрощів не вдаються! На одному спіймаються, дивись, вже інший «винахід» впровад-

жого цеху, коли запитав про труднощі, прохопилася:

— Ми інколи приймаємо й брак. Скажуть, приймай, то що нам залишається робити? Таких вказівок, здебільшого офіційних, які ота, за підписом нашого безпосереднього начальника П. П. Коробка, багато, — дівчина показала на лухкецьку папку.

Люда Андрійчук, бригадир контролерів, була ще лаконічнішою:

— Нехай Вячеслав Григорович розповість про все. Йому є що сказати. І боїться нічого, не те, що нам.

Через хвилину дівчата дивилися на мене із неприхованою неприязню. Це коли сказав, що збираюся навести їхні слова у газеті. Відмовились навідріз.

14.05. Запитав Вячеслава:

— На тебе теж «тиснуть»?

— Ні. Ми — окремий незалежний орган, — відповів твердо.

Лише тепер я примітив, яке зосереджене обличчя в хлопця, який він серйозний і спокійний. До речі, комсомольців серед представників держприймання на «Друкмаші» лише троє: Вячеслав, старший інженер Олена Улибіна та інженер Наталка Фетисова. Решта — люди досвідчені, з чималим стажем роботи. Підбір до новоствореної організації

був надзвичайно ретельним, туди потрапляли лише відмінні спеціалісти.

14.58. Мій тимчасовий наставник відклав папери, і ми рушили в другий цех. Там у невеличкій кімнатці, де розмістилися контролери, на долівці двоє робітників перебирали браковані деталі. На тих навіть неозброєним оком було видно тріщини. Навіщо, питається, брак приносити для здачі?

— Сподівались, певно, що ми не побачимо, — відповів Вячеслав.

15.30. Прийшов колега В. Улибіна М. Ю. Во-лер.

— Михайле Юхимовичу, знайомтеся: дали нам ще одного працівника, — пожартував Вячеслав.

— Вистачить і йому роботи, — не згодуючись, що це жарт, відповів М. Ю. Во-лер. Пізніше, довідавшись, що я дублер, запитав:

— Знаєш, яке наше завдання?

І сам відповів:

— Не бути бракувальниками. Бо спочатку склалася в деякого думка — ми вишукуємо брак. Наше ж завдання — навести лад на виробництві, підняти престиж продукції, що її виробляє підприємство.

Михайло Юхимович зауважив, що із введенням держприймання всі

конфліктні питання намагалися вирішити через адміністрацію. Та, врешті, зрозуміли, що це хибний шлях. Головне — вплинути на людей. Пояснювали робітникам своє завдання. Тепер найсвідоміші з них інколи підходять і кажуть, що їх змушують робити неякісні деталі, так би мовити, «для плану».

16.10. — Знаєш, в чому корінь браку? — запитав мене М. Ю. Во-лер.

Я вкотре стелю плечима.

— А ти походи цехами, придивися.

Пішов. Михайло Юхимович і Вячеслав проінструктували, як проводити профілактичний огляд. Підказали: брак — це насамперед низька культура виробництва, незадовільний стан робочих місць, порушення технології...

— У нас технологія і обладнання таке, що повинні гарантувати сто-процентну якість виробів, — стверджував М. Ю. Во-лер.

Не буду переповідати всього баченого. Одне скажу: більшість робітників, з якими розмовляв, наголошували: майстри змушують робити «запланований» брак. Постачають неякісні заготовки, не можуть організувати виробничий процес так, щоб обійтися без горезвісної штурмівщини.

пропонував йому:

— Давай, Славо, я помічником буду.

Тоді бери змінний журнал і починай, що нам після вчорашньої зміни залишив колега Михайло Юхимович Во-лер.

Першим пунктом значилося, що на деякі деталі (читачі вже хай вибачають за те, що надміру часто вживаю це слово. Річ у тім, що в друкарській машині «Ятрань» близько 3 тисяч деталей, а найменувань — 1200. І всі для неспеціалістів — незрозумілі) відсутня документація.

Другий і третій пункти запису насторожили ще більше. М. Ю. Во-лер повідомляв, що завернув 900 штук деталей після прийняття їх ВТК. Двісті переробили, але 87 знову завернули.

8.50. Пішли у відділ технічного контролю цеху № 11.

— Приймайте ті деталі, що в ящиках. Напевно, все гаразд, — запропонував Людмила Андрійчук, контролер.

Взялися за документацію. Перевірили чимало деталей. Я, звичайно, здебільшого подавав їх Вячеславу та дивився, як він скрупульозно оглядав кожну, звіряв із технологічними розмірами. — Це складний виріб, — пояснив Вячеслав.

9.46. Браку цього разу не виявили. Тільки-но закінчили роботу в одинадцятому цеху, відразу заспішили в другий: там на контроль чекали перероблені заготовки. Працівники, яких відірвали від основної роботи, їх дороблювали, «підганяючи» під стандарт. Вже звично зачерпнув із ящика десяток металевих «витаєрів» і подався слідом за своїм колегою.

Тут вже і я попрацював з індикатором у руках. Після мене деталі ще раз перепроверив Вячеслав.

— Дублер-дублером, а рекламаций і сьогодні

Подивився. На папері з п'ятикутника, який нагадує Знак якості, залишився чіткий відбиток. Це значило: прийнято найприскіпливішим органом — держприйманням.

10.10. Контролери ВТК Людмила Колесник і Валентина Пигар говорили про складність роботи. Вони приймають значно більше виробів, ніж держприймальники. За всім, звичайно, не встигають. Трапляється, виберуть з партії певну кількість деталей і не знайдуть серед них жодної бракованої. Прийде представник держприймання, теж візьме для себе з того ж ящика. А там — брак.

— Навіть до дрібниць чіпляються держприймальники. Раніше ми від їхнього втручання спокою не мали. Тепер справи покращилися.

Дивлюся запитально на Вячеслава. — Правду каже Валя. Зверни, дублере, увагу на таке: раз працівники ВТК завернуть партію, другий... Керівництву це не сподобається. От воно й «натисне». Дзвінок. І, як наслідок, — штамп ВТК. Несуть нам після цього приймати. Ми й завертаємо, — розповідав Вячеслав.

11.15. Переглядаючи технологічну документацію, Вячеслав продовжував свою розповідь. — Сьогодні спокійно. Ще не кінець місяця. От тоді — одні біди. План треба? Треба. Керівникам, робітникам, службовцям. План — це премія. Нам же не план, а якість потрібна. Бувають інколи майже детективні історії.

Вячеслав повідав одну з таких. Приймав він партію деталей. Зверху, на ящики, поклав документи із п'ятикутним знаком держприймання. Повезли ті деталі на склад готової продукції. Коли наблизилися до середини шляху, там вже чекав схожий, як дві краплі води, — це один візок. Із відповід-

жують. Найчастіше грішить цим дільниця, де майстром А. І. Максимець.

11.55. Виявили партію бракованих деталей. — Без зайвих розмов завернемо, — почав сердитися Вячеслав. — Я ж раніше підходив до робітників, говорив, що брак на вал штампують. Відповіли: майстер дав розпорядження...

Ще раз глянув на ящики, де було зібрано дві сотні деталей. І несподівано запитав:

— Обідати будемо? Я здивовано стелю плечима. Чи ж до цього, мовляв?

— Та в нас трапляється, що й перекусити не встигаємо. Пішли підкріпимося.

Обід тривав двадцять хвилин. Ще п'ять — перекур для бажаючих. І — знову робота. Мерехтіли стрілки індикаторів, руки чорніли від деталей, сухо шелестіли сторінки зошитів із технологічними даними...

12.40. — Прийміть деталі... — просив у ВТК одинадцятого цеху наладчик Валерій Рожковський.

— Не приймемо, в металевій тарі не дозволено, — відповів Вячеслав. — По технології треба здавати в дерев'яній.

— Як так — не приймете? ВТК прийняв, бачте ж: П. П. Коробко, заступник начальника заводського ВТК, поставив свій підпис під словами, які зобов'язували контролерів цеху № 11 приймати...

— То ВТК. Коли, на-решті, ви дотримуватиметесь технології? — запитав Вячеслав.

Валерій Рожковський залишився невдово-леним. Я мовчки спостерігав сцену: «прийміть — не прийміть». Настрій псувався...

— Це ще дрібниці. Інколи, коли словами не можуть вмовити, вдаються до образ. Звикли вже до цього. Терпи, дублер!

13.10. Наталка Бочко, контролер ВТК одинад-

Коментар заступника керівника органів держприймання продукції на головному заводі ВО «Друкмаш» Михайла Миколайовича ВАСИЛЬЄВА:

— Звичайно, за день дізнатися про наші проблеми важко. Отож скажу, що робота представників держприймання потребує вимогливості не лише до інших, а в першу чергу — до себе. Головне — не йти на компроміс, а саме до цього нерідко спонукають керівники підприємства... Це тому, що не в усіх свідомість переважає над споживачькими інтересами. Наш же орган, як вірно підмітив М. Ю. Во-лер, повинен базуватися на розумінні всіх процесів.

Гадаю, що більшу допомогу держприймання повинні надавати комсомольці. У руках спілчан — «Комсомольський прожектор», інші засоби впливу на бракоробів. На жаль, належного співробітництва між нами немає. А саме воно може допомогти в роботі. Мета ж спільна — турбота про честь заводської марки.

Ю. ЯРОВИЙ, спецкор «Молодого комунара».

1. ПРО ЕКСКУРСІЮ, П'ЯТИБАЛЬНУ СИСТЕМУ І ПСИХОЛОГІЮ ЦИФР

КАЖУТЬ, що перше враження про людину найчастіше буває помилковим. Якщо це так, то Сергій Іващенко — приємний виняток з правил. На початку минулої осені здався першим секретар Долинського райкому комсомолу щонайбільше вправним екскурсоводом (хай дарує за не вельми приємне як на відповідального працівника порівняння). Тоді готувався агітпробір, пер-

ставини, — ніяковіючи пояснив він. — Виявляється, в районі оголошено масовий суботник по заготівлі овочів...

Уже тоді хтось здивовано перелітав: — І ти нічого не знав про це?

Запитання, однак, залишилося риторичним, бо в Сергія раптово виірала ідея:

— Гайда на екскурсію, покажу вам майбутнього велетня металургії — гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд. Грандіозна будова!

Коли господар зручно влаштувався на передньому сидінні, взяв у руки мікрофон і почав розповідати, всі були вражені його обізнаністю. Сипав цифрами, розповідав про перспективи нового напрямку у металургії, зрідка вставляв дотепний жарт. Мимоволі призабувся і зірваний захід, тим паче, що не все їще було втрачено: учасників агі-

справ на КГЗКОРІ його турбує не менше, ніж, скажімо, зі сплатою членських внесків комсомольцями району. Ось і нині він з готовністю пропонує:

— Можемо оглянути комбінат. Проблем там вистачає, але, нічого, справа просувається...

Я погоджуюся, хоча знову повертаюся до теми, на яку першому секретареві найменше хочеться говорити.

— Розумієш, — пояснює Сергій, — господарська переорієнтація неминує призводити до послаблення уваги в тій чи іншій галузі. Це аксіома.

Переорієнтація — це, ясна річ, комбінат, що грандіозним розмахом сколихнув колись установлене життя аграрного району. Все зрозуміло. Що ж до «послаблення уваги», то тут набагато складніше: «бідним родичем», як це не дивно,

Що ж протиставив цьому райком?

Сергій Іващенко сумно констатував:

— Вітають з села...

І додав: — Важко конкурувати колгоспам з чотирма міністерствами і трьома десятками вселяючих будівельних організацій. Прахуй, кожна з цих «фірм» пропонує високі заробітки та інші блага...

Спробував з'ясувати масштаби міграції, запитав, наскільки збільшився відтік молоді у порівнянні з попередніми роками. І знову невпевність:

— Набагато менше випускників сільських шкіл залишається працювати вдома. Конкретно? Хтозна...

Хоч і нелегко було це зробити, але ми спільними зусиллями знайшли два приклади, котрі характеризують роботу райкому з сільською молоддю. Забігаючи наперед, скажу:

Кількість працюючих стрімко зростає, а з введенням металургійного гіганта його обслуговуватиме кілька тисяч чоловік. Ми вже згадували і про ті зміни, які принесла будова в життя степової околиці області. Ясно, чому в даному випадку зосереджуємо увагу на селі: саме йому належить стати годувальником металургів, будівельників, усіх мешканців містечка, що росте на очах. Для цього сільськогосподарське виробництво району, що традиційно складалося, повинне дещо змінитися. Скажімо, колгосп «Дружба», що віддає під будівельний майданчик близько трьох тисяч гектарів орної землі, з часом має стати підсобним господарством. Принаймні, так розповідали на комбінаті.

Дорогою на будову Сергій Іващенко показав нові тваринницькі

начальника дільниці Вячеслава Пишиного.

— Чи змогли б чимось допомогти хліборобам? — запитав прямо.

— А чому б і ні! — запалом відповів той. — Тільки ж ніхто не звертався...

3. ОЦІНКУ СТАВИТЬ КОМІТЕТ

Для поготи вражень не вистачало зустрічей із молодими сільськими трудівниками. Хотілося почути і їхню думку щодо впливу райкому на діяльність аграрного сектора. І ми поїхали в колгосп імені Горького, де, як пам'ятається, знаходиться підшефна ферма райкому.

Олена Коваленко, секретар комітету комсомолу, зустріла нас торженим:

— А що розповідали, — мовила. — Допомогає райком, чим може.

— Наприклад?

Присутній при розмові секретар парткому господарства Анатолій Антонович Кулик прийшов дівчині на допомогу:

— Перед виходом худоби у літні табори райкомівці допомогли нам споруджувати тимчасовий загін...

Власне, на цьому перелік «заслуг» і закінчувався. Та розмова тривала, скоріше за інерцією. То Анатолій Антонович ніяк не міг з'ясувати з Оленою над якою ж фермою шефствує райком нині: першою чи четвертою? То бідкався щодо труднощів з кормами: «Торігеть важко було, худоба напівголодною стояла. Нині краще з фуражем — силосу маємо майже дворічний запас, сінажу та сіна — половину до передбаченого...».

— Чи ж скоро «доведе» райком ферму до середньорайонного рівня? — запитав.

Відповідь була короткою:

— Торік мали по 2021 кілограму молока...

Тут коментарі напевно потрібні, адже навіть людям, далеким від сільського господарства, зрозуміло: не до вражаючих висот — навіть до показників, про які можна без сорому сказати людям, фермі далеко.

Коли вийшли з контори, Олена стала почуватися розкутіше.

— Умови праці на фермах кепські, — мовила відверто. — Механізми працюють з перебоями, корми ще й досі доводиться розноси́ти вручну. Таке навантаження не кожен витримає...

Згоден, витримали далеко не всі. От і поділявся хто в Кривий Ріг (Гуровка розташовувалася по обидва боки швидкісної траси), хто на комбінат окислених руд. Але ж прийшло і поповнення — Алла Тиква, Олена Майорова... Чи зуміють вони долати труднощі? Певно, ствердження залежить не лише від дівчат, а й правління колгоспу, райкому, комсомолу, врешті-решт, від керівників комбінату-гіганта, що зводиться в стелу.

М. ЧЕРНЕНКО, спецкор «Молодого комунара», Долинський район.

ТНЬ МЕТАЛУРГІЙНОГО ГІГАНТА

надійно приховала бездіяльність Долинського райкому комсомолу

шим пунктом якого і мала стати Долинська.

— Приїжджайте, молоді збереться, — обіцяв Сергій під час численних погоджень. — Чекаємо в Парку залізничників.

У зазначений термін яскравий автобус з артистами і лектором, працівниками торгівлі зупинився неподалік агітмайданчика. Там на нас чекав лише розгублений перший секретар.

— Непередбачені об-

пробігу чекали (по-справжньому) в інших районах.

А тепер все-таки про помилковість перших вражень. Гід, як відомо, людина обізнана, компетентна в певній галузі, та напевно чи можна вважати її знавцем найтонших нюансів. Із Сергієм усе навпаки: металургію він знає на рівні кваліфікованого спеціаліста (хоч сам — інженер сільськогосподарського машинобудування), стан

стає учорашній «кумир» — аграрний сектор. Це з точки зору райкому комсомолу. Сергій і його колеги можуть заперечити: прямо, мовля, про це ніхто не сказав. Справді, але ж факти — річ, як відомо, переконлива — свідчать про це.

Із Сергієм Головаком, заступником завіра райкому комсомолу, ми перекинулися лише кількома словами. З об'ємним звітом щодо діяльності сільської молоді району він поспішав до Кіровограда. Не знаю, що було в тому звіті, але в розмові продемонстрував Сергій повну некомпетентність.

— КМК на повному господарському? — перепитував він. — Певно, є... Де? Не знаю... — стелу плечима.

Запитав про сімейний підряд.

І знову незручна мовчанка, шурхотіння паперами, знову непевна відповідь:

— Дві сім'ї комсомольські взяли за цю справу. В якому господарстві? Не знаю... Що вирощують? Теж...

Позируючи на годинник, Сергій виправдовувався: недавно працюю, мовля, усього чотири місяці. Хіба виникнеш в усі питання! Справді, все охопити за такий короткий строк важко, якщо можливо взагалі. Та насторожує інше: і заступник завіра, і весь райком (беру на себе сміливість стверджувати це) не визначились навіть в головному — який напрям роботи з сільською молоддю повинен стати пріоритетним! Власне, все і так зрозуміло: закріплення кадрів на виробництві, переведення комсомольсько-молодіжних колективів на нові форми господарювання — господарського, самофінансування, широке запровадження прогресивних технологій. Та врахуйте ще одну обставину — гірничо-збагачувальний комбінат. Будову, який надано статусу Всесоюзної ударної комсомольської. Саме вона внесла в колись спокійне життя району свій ритм, змусила переглянути погляди про причини і наслідки і без того болісного процесу міграції.

характеризують з негативного боку.

Виник кілька років тому у членів КМК тракторної бригади колгоспу «Родина» добрий задум: перейти на колективний підряд. Справу, тоді ще відносно нову, підтримали в господарстві. Та добре починання не було відповідно підкріплене: бригадна рада фактично не функціонувала, коефіцієнт трудової участі визначався «на око». Хлопців благословили, але не допомогли їм утвердитися. А що ж райком? Райком теж не допоміг, фактично залишився в ролі стороннього спостерігача. З часом констатував: господарський «провалився», КМК більше не існує.

Невесела історія виїхала й із шефством комсомольців над відстаючими фермами, хоч Іващенко і намагався внести в неї оптимістичні нотки:

— Раніше допомагали колективу МТФ № 4 колгоспу імені Горького, — розповідав він. — Вивели її на середньорайонний рівень. Нині взяли під свою опіку першу ферму з цього ж господарства.

На цьому розповідь першого секретаря й обривається, бо розповідати йому окрім одного-єдиного випадку, коли апарат райкому провів на фермі суботник, було нічого. Відверто запитав у Сергія: як він сам оцінює роботу райкому? Чи не вперше за всю розмову почув висловлювання, хоч і коротку, відповідь:

— Дивлячись за якою системою. Скажімо, за п'ятибальною — на три і п'ять десятків...

2. ЯКЩО СЕМЕРО З ЛОЖКАМИ...

Про Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат окислених руд писали і пишуть немало. Зрозуміло: будова небачена за своїм розмахом, тут вперше у вітчизняній практиці застосовуватиметься технологія збагачення руд, які вважалися непридатними для металургійної про-

приміщення, що їх зводять будівельники комбінату. Та переорієнтація — це не лише кілька свинарників, хай навіть найсучасніших, а й дороги, склади, здатні «сховати» тисячі тонн картоплі, овочів, споруди для зберігання кормів. Для реалізації цього, крім добрих задумів, потрібна хороша будівельна база. Здавалося, вона з'явиться із початком зведення комбінату.

— Нічого подібного, — заперечив С. Іващенко. — Від будівельників ми тільки й маємо, що «розбиті» великогазовими самоскидами дороги, та ще відчутніший дефіцит кадрів на селі...

Успіх будь-якої справи, як відомо, залежить від багатьох факторів. Стосовно сільськогосподарського виробництва — це і віддаленість від міста та залізничної, традиції та внутрішній устрій сіл, якість ґрунту, можливість використати наукові рекомендації для його поліпшення. І наявність робочих рук...

Саме до останньої проблеми хочеться повернутися знову. Ми провели з Сергієм Іващенко кілька годин на комбінаті, зустрічалися з керівниками. У розмовах торкалися багатьох питань, але ніхто із співбесідників навіть словом не промовив про проблеми, так би мовити, місцеві. Тим часом, гадаю, саме райком в особі першого секретаря міг би підвести будівельників до необхідності практичної допомоги сільським трудівникам. Скажімо, чому б не спробувати організувати молоді відпрацювати кілька годин в позаробочий час на об'єктах соціальної побуту для села? Чи того ж безалкогольного кафе в Долинській, яке з такими труднощами обладнає місцева молоді, і яке, без сумніву, згодом залюбки відвідуватимуть металурги.

Випадково зустрів на будівельному майданчику свого давнього знайомого, колишнього секретаря комітету комсомолу тресту «Криворіжіндустрибуд», а нині

23 січня 1988 року

За здоров'я праслов'янської ріки

Взявши початок на Хмельниччині поблизу села Холодечь, Південний Буг на довгому, в 792 кілометри, шляху до моря вбирає у себе воду 63 рік, 14 з яких довжи 100 кілометрів. Та ця праслов'янська ріка

дами виробництва, розорали береги. Непродумане будівництво десятків гідроелектростанцій теж негативно позначилося на природі регіону. Пи-

пропаганду природоохоронних знань серед населення, допомагати правоохоронним органам в боротьбі з браконьерством, сприяти поширенню

Гайворонські комсомольці звернулися також до спілчан інших областей, де протікають Південний Буг та його притоки, і знайшли повсюди підтримку. Створено гуртки й загони, які надають допомогу виконкам

екологічній роботі. Особливо чітко поставлено цю роботу в комсомольських організаціях Одеської області. Полку природоохоронців прибуває. Приміром, недавно до охорони басейну Південного Бугу підключилися комсомольці Звенигородського району Черкаської області, які взяли на себе турботу про річку Гнилий Тікич.

В нашому районі комсомольці встигли немало зробити в розчищенні й укріпленні берегів Південного Бугу та водосховища, в обладнанні пляжу тощо. Штаб операції випускав бюлетені «Комсомольського прожектора», де висвітлював хід природоохоронної роботи, критикував керівників деяких підприємств і окремих громадян за нехлюйське ставлення до природних багатств ріки.

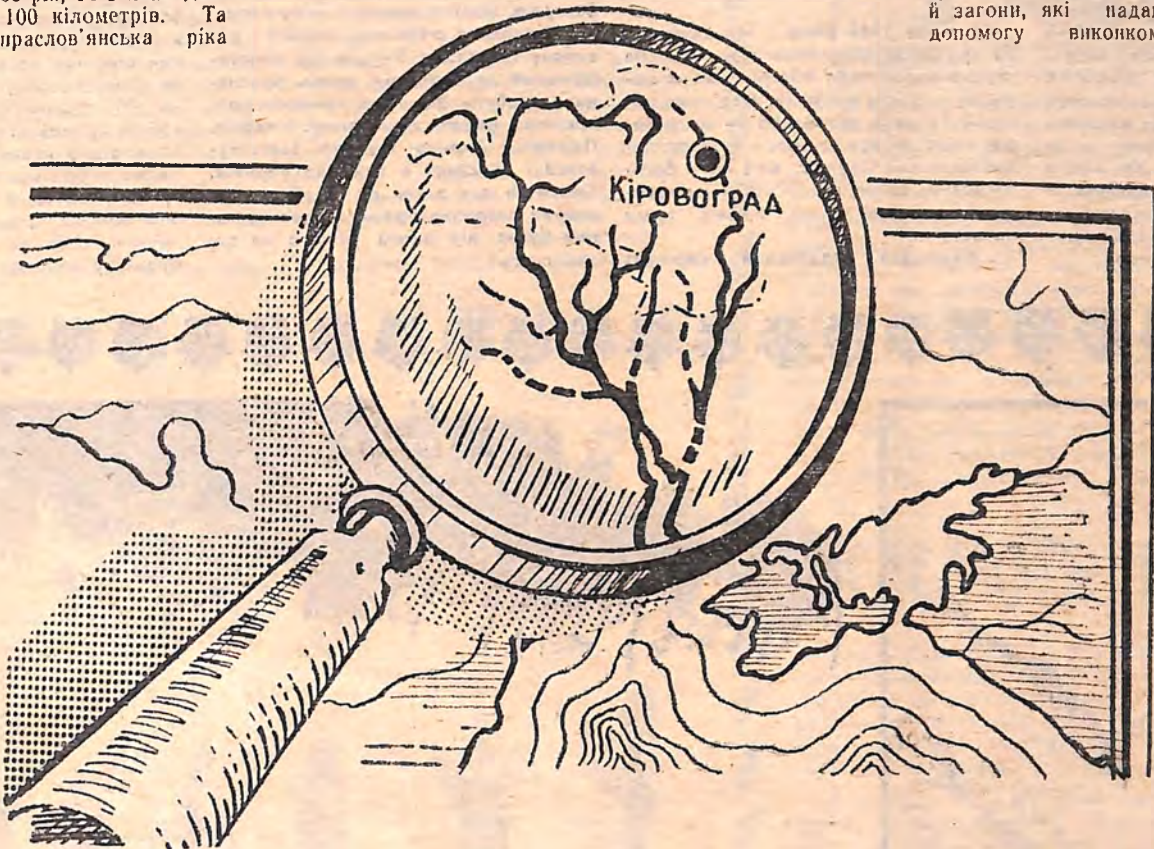
На жаль, не можна сказати, що всі в Гайворонському районі зрозуміли важливість і невідкладність заходів штабу. Байдуже поставилися до охорони річки комсомольці залізничного вузла. Не реагували на критику районної газети й «КП» гайворонські маслосиловий завод, районна лікарня, які й нині випускають в річку неочищені

стоки; погано, як і досі, працюють очисні споруди цукрозаводу Сальківського цукрокомбінату.

До недоліків у нашій природоохоронній роботі слід віднести й відсутність у комсомольців районної інформації про участь комсомольців області в роботі по оздоровленню річок, які протікають через Кіровоградщину з півночі на південь і впадають в Південний Буг. Тому звертаємося із закликом до всіх комсомольців Кіровоградщини, які живуть в басейні Південного Бугу: підключайтеся до операції по оздоровленню великої праслов'янської ріки та її приток. Адже це, врешті, є боротьбою за оздоровлення навколишнього середовища в цілому, за створення надійної основи для повноцінного життя наступних поколінь.

У другому параграфі Статуту ВЛКСМ записано й таке: «Член ВЛКСМ зобов'язаний... охороняти навколишнє середовище». Певно, операція «Південний Буг» допоможе конкретизувати роботу комсомолу області в цьому напрямі.

А. ЧЕРЕНКОВ,
ініціатор руху за оздоровлення Південного Бугу.
м. Гайворон.

не надто багатоводна — першопричина в тому, що протікає вона переважно відкритою місцевістю, де існує велике випаровування води. На Кіровоградщині Південний Буг тече Гайворонським, а також межами Ульяновського і Голованівського районів. Це й наштовхнуло гайворонських любителів природи звернутися через молодіжну газету до комсомольців сусідніх районів із пропозицією включитися в операцію, яку так і назвали: «Південний Буг».

Нині ріка серйозно «хвора». Причини цього — в негосподарському ставленні до охорони багатств Південного Бугу керівників багатьох підприємств, колгоспів і радгоспів, які забруднили річку відхо-

дження стало так: якщо ми не вживемо ефективних заходів, то забруднення річки сягне критичної межі, коли її вода стане непридатною для використання.

Виходячи з цього, Гайворонський райком комсомолу прийняв на своєму пленумі ще 26 квітня 1986 року постанову про участь всіх комсомольців в оздоровленні Південного Бугу. Було створено штаб операції «Південний Буг», який зайнявся залученням робітничої і сільської молоді, школярів до суспільно корисної праці по збереженню й примноженню природних багатств.

«Голубі» та «зелені» патрулі повинні були, згідно рішення, зайнятися відновленням рибних багатств, створенням прибережних лісозахисних зон; комсомольцям належало також повести

любительського риболовства, благоустрою місць відпочинку трудящих.

місцевих Рад, інспекціям з охорони природи та організаціям УТМР в їхній

УВАГА! Операція «Південний Буг»

ВІД РЕДАКЦІЇ: Підтримуючи прагнення гайворонських любителів природи залучити якомога більше комсомольців області до операції «Південний Буг», звертаємося до Бобриньського, Вільшанського, Добровеличківського, Голованівського, Маловисіпського, Новоархангельського, Новомиргородського, Новгородківського, Новоукраїнського, Устинівського, Кіровоградського райкомів та Кіровоградського міського комсомолу з пропозицією підтримати благородну справу. Створення захисних зон вздовж річок басейну Південного Бугу, скріплення їхніх берегів шляхом висадження дерев та кущів, благоустрій пляжів та місць відпочинку трудящих, активізація роботи «голубих» та «зелених» патрулів, пропаганда природоохоронних знань має стати справою комсомолу.

Оголошуємо сьогодні про початок обласної комсомольської операції «Південний Буг», хід якої будемо висвітлювати протягом року. Проводитиметься операція в три етапи: перший — з лютого по квітень, другий — з травня по липень, третій — з серпня по жовтень включно. Для кожного етапу назвемо головні напрями роботи: для першого — створення захисних зон вздовж річок,

висадження дерев та кущів; для другого — благоустрій місць відпочинку трудящих та пляжів; для третього — боротьба із браконьерами.

На сторінках газети з'являтиметься інформація про участь комсомольців в охороні природи. Сподіваємося, що про це подбають і райкоми комсомолу, які підключаються до обласної операції «Південний Буг», і позаштатні автори «Молодого комунару».

Отже, нині — початок першого етапу. Він — найважливіший, бо від того, як підготуються райкоми комсомолу до операції, як її розпочнуть, залежить, чи підуть за ними рядові комсомольці.

На переможців та активних учасників кожного етапу чекають грамоти обкому комсомолу і редакції «МК». Бездіяльність, якщо така матиме місце, стане підставою для критичної публікації в «Молодому комунарі». Переможців за сумою трьох етапів чекають, крім того, почесні призи. Райкомові комсомолу, який займе перше місце, буде виділено для заохочення активістів операції пільгову туристичну путівку; за друге та третє місце — цінні подарунки.

«ПОЛИВАЛЬНИКИ МИМОВОЛІ»

У критичному матеріалі, вміщеному під таким заголовком у номері «Молодого комунару» за 22 грудня 1987 року, йшлося про грубі порушення природоохоронного законодавства працівниками Кіровоградського чавуноливарного заводу. На критику надійшла відповідь від директора підприємства М. З. Шамілова:

«Ознайомившись із виступом «Поливальники мимоволі», адміністрація в основному визнає слушність наведених фактів. Вживаються заходи, спрямовані на виправлення становища. Будівництво згаданого об'єкту — очисних — включено в план 1988 року трестові «Кіровоградбуд». Воно має бути закінчене в III кварталі нинішнього року. Якщо ж вірити заяві республіканського міністра І. І. Глуценка, об'єкт буде закінчено ще в II кварталі. Потужність очисних, які плануються ввести, складає 1400 кубометрів за добу; разом із старими очисними потужність очистки заводських та побутових стоків селища Нового складе 1800 кубометрів за добу, що цілком забезпечить належну якість очищення.

Що ж стосується виливання госпфекальних відходів заводу в Сокопільську балку, то це не відповідає дійсності, тому, що зливний колектор не з'єднаний із госпфекальною сіткою заводу».

Фото С. МАЙСТРА.

Відповідь товариства мисливців

На лист-скаргу мешканців села Миколаївські Сади Федорівської сільради Кіровоградського району відповідає голова президії облради УТМР Б. Г. ТОКОВИЙ:

— З приводу нарікань, висловлених у листі до редакції, повідомляємо, що факти браконьерства мали місце раніше. З метою надання допомоги сільській Раді в справі охорони навколишнього середовища в Федорівській первинній організації товариства мисливців та рибалок створено групу СДНД на чолі з В. В. Новохатько. Група, в складі якої десять чоловік, здійснює планові рейди по охороні мисливських угідь. У 1987 році знято петлі і напкани в лісопосадках, інших випадків браконьерства не виявлено.

Щодо кількості мисливців у тій чи іншій первинній організації УТМР, то вона визначається з розрахунку не більше одного мисливця на 100 гектарів мисливських угідь. У Федорівській первинній організації всього 28 членів, а згідно встановлених на Ук-раїні норм може бути до 75 чоловік.

В мисливських угіддях Кіровоградської облради УТМР нині досягнуто оптимального поширення дикого кабана і косулі, помітно зросла чисельність зайчак-русаків, появилися фазан, плямистий та благородний олені, які в попередні роки на території області не зустрічалися.

ДНІ І НОЧІ НА ВОЛЗІ

Про масштаби цієї битви, яка тривала двісті днів і ночей, красномовно свідчать такі цифри. Бої розгорнулися на площі понад сто тисяч квадратних кілометрів. В битві брали участь до двох мільйонів солдатів і офіцерів з обох боків, понад дві тисячі танків і майже стільки ж літаків, 26 тисяч гармат. За час Сталінградської битви армії фашистського блоку втратили більше чверті всіх сил, які діяли тоді на радянсько-німецькому фронті. Понад півтора мільйона ворожих солдат загинуло і було взято в полон. Серед полонених — 24 фашистських генерали на чолі з фельдмаршалом Паулюсом.

Сьогодні один з учасників Сталінградської битви Іван Братченко, колишній навідник «катюші» 84-го гвар-

дійського мінометного полку, згадує деякі з минулих днів.

10 січня 1943 року. Гарячий сьогодні день: о восьмій годині ранку розпочалась артилерійська підготовка, яка тривала 55 хвилин. Мороз тисячами голок коле наші обличчя, а з-під шапок бійців хмарками пробивається пара. Ще б пак! Ще тільки зійшло сонце, а лише один наш 114-й дивізіон в районі Бабуркіна випустив понад тисячу снарядів. Довго не змовкав гуркіт, бушував навкруги вогневий шквал. А потім вихором помчались наші танки. Перші повідомлення: ворог відступає. Командир відділення В. Халтушин, старшина з білими від інею вусами, передає розпорядження командира батареї: приготуватись до переїзду вперед.

Не прийняли фашисти наших пропозицій капітулювати. І ось сьогодні розпочався рішучий штурм ворожого кільця. Всі наші гвардійці працюють з повною віддачею, швидко заряджають, наводять бойові установки і посилюють у розташування фашистів сотні тонн смертоносного металу.

13 січня 1943 року. Незважаючи на труднощі фронтового життя, на те, що ворог веде обстріл наших позицій, у бійців веселий, радісний настрій. Та це й зрозуміло — наша бере, «кільце» асе вузчас і вузчас: незабаром сам Паулюс, як і його багатотисячна армія, піднімуть руки догори. Ніяка сила тепер перед нами не встоїть.

...Командир відділення сержант

Микола Задаюний разом з прислугою бойової установки вихав на вогневу позицію. В цей час навкруги почали вибухати ворожі міни. Під свистіння осколків комсомолец Сергій Макотрін, хлібороб із села Кондаль Пензенської області, швидко навія «катюшу» на ціль, накривши ворожу батарею шестистовольних мінометів.

...Начальник розвідки нашого дивізіону лейтенант Хилько вів спостереження за переднім краєм противника. Мабуть, фашисти помітили розвідника і почали пристрілку. Недоліг. Переліт... Хилько швидко зорієнтувався і сковався в глибоке укриття. Тільки-но він встиг це зробити, як снаряд потрапив прямо в спостережний пункт, від якого нічого не залишилось.

Розвідник вивав у смертних секунд і залишився живим.

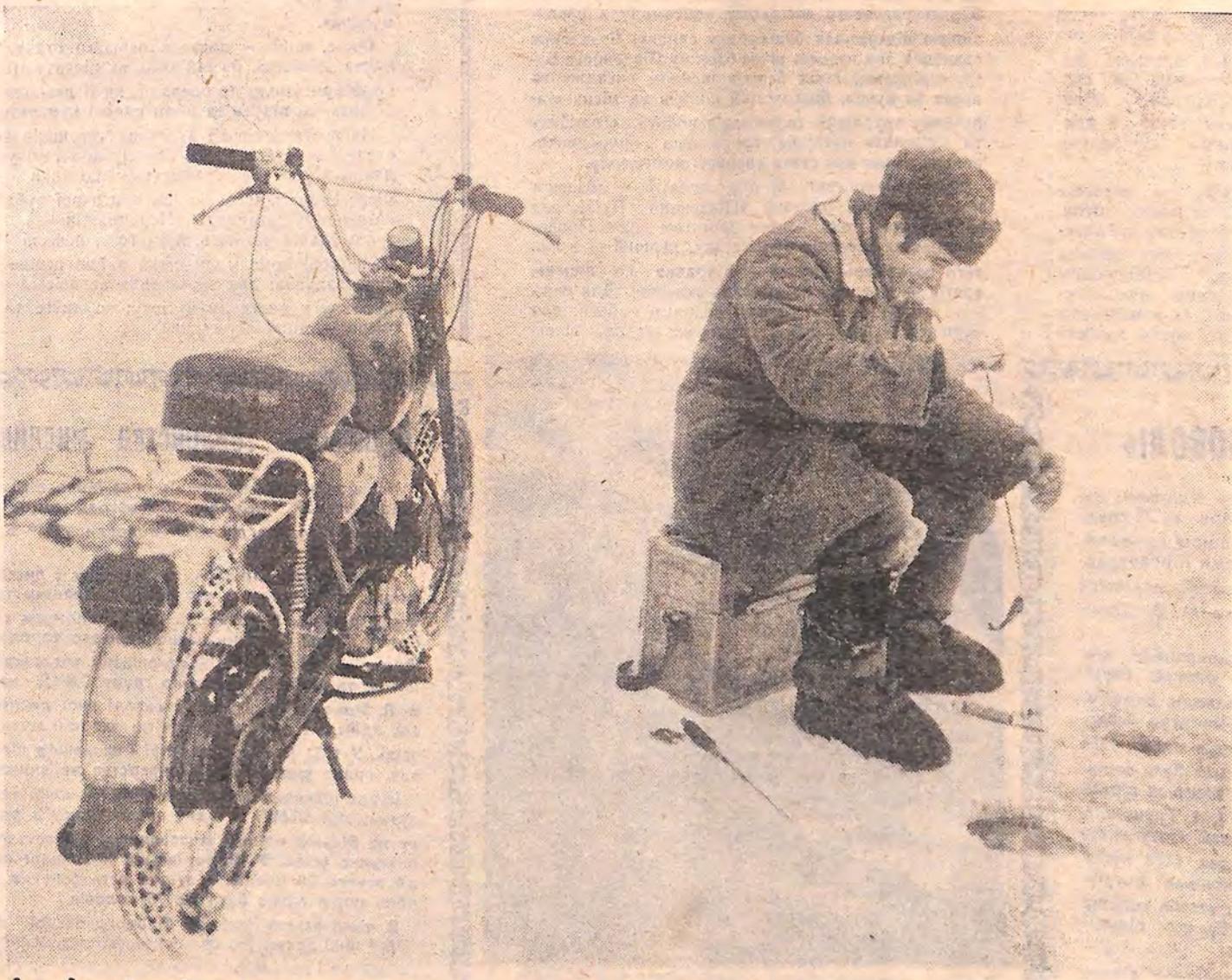
15 січня 1943 року. З кожним днем міцнішають удари по оточеній ворожих прикладів героїзму і мужності наших гвардійців... Після вогневої атаки командир взводу лейтенант Ковальченко, піротехнік лейтенант Кобицький і декілька бійців потрапили у підвалі старого будинку, хоч трохи відпочити. Десь після півночі гітлерівці почали вести обстріл з мінометів. Осколок пробирався бак автомобіля, що стояв на вулиці в підвалі. Загорівся бензин, який струмою потягся до будинку. Коли стомлені бійці, які не спали ніч, діб, прокинулись, вони побачили вогонь (у підвалі була соломка, на якій вони відпочивали). Через хвилину ледве вибравшись з підвалу і побачивши автомобіль із снарядами, вони вогнем. Становище було критичним, снаряди могли вибухнути в будь-яку секунду. Лопатами руками, кидаючи сніг, бійці зупинили вогонь.

мо

19 січня 1943 року. З'явилися перші німецькі полонені. Ідуть із піднятих руками, на головах, на плечах брудні ковдри. І про що б їх не запитували, відповідають одно: «Гітлер капут...». Зрозуміли, нарешті.

31 січня 1943 року. Цікавий випадок трапився на ділянці нашого фронту. Кілька фашистських транспортних літаків намагались прорватись до своїх оточених військ, аби переправити їм боеприпаси і продовольство. Та наші зенітники вистріляли такий щільний вогонь, що жоден літак не зміг його перебороти. Один з них скинув вантаж у нашої зони. Декілька лантухів потрапило у табір німецьких військовополонених. А в них... ордени і залізані хрести, прислані біскупатим фюрером для «підняття духу» оточених військ Паулюса. Сміху було — на весь фронт.

2 лютого 1943 року. На серці неви-

ТАКЕ ОМАНЛИВЕ РИБАЛЬСЬКЕ ЩАСТЯ

Еге, скажете, перевелися рибалки. Раніше, мала, вони не скаржилися на долю. Навпаки — згадували чого тільки, бувало, не почуєш у їхніх розповідях: «отримав щуна», «як вдарить хвостом», і «вудлице вдвоє зігнулося».

Словом, переконали! Тоні мерці за снастями на водосховище. А там... Не подумайте, що ото на верхньому знімку наш об'єкт зафіксував втечу французів з-під Берлінського вихідні позиції прямує армія рибалок. До місця призначення їх доставив службовий автобус (не зводьте сурового, за нього вони заплатили в насу підприємства). На ровню кожен дстається, як йому більше до душі. Снажн, нар виробни-

чого об'єднання «Червона зі

на мотоциклі. Буде чим до

А це початкувчий рибал

мого класу Кіровоградсько

захистився від морозу. Зви

(з ним він прийшов на риб

на потилиці, куртка вроз:

Фотографували, мерзли

й були винагороджені «ул

В. ГРИБ І В. ГАНЮЦЬКИЙ.

Розвідник вирава у смертні хвилини 15 січня 1943 року. З кожним днем міцнішають удари по оточених фашистських, кожний день стає свідком нових прикладів героїзму і мужності наших гвардійців... Після важкого бою командир взводу лейтенант Кобицький і декілька бійців розташувались у підвалі старого будинку, хоч трохи відпочити. Десь після півночі гітлерівці почали вести обстріл з мінометів. Осколок пробив бензо- а підвал. Загорівся бензин, і вогняний струмок потягся до підвалу. Коли стомлені бійці, які не спали кілька діб, прокинулись, вони побачили вогонь (у підвалі була солома, на якій вони відпочивали). Через полум'я ледве вибралась з підвалу і побачили автомобіль із снарядами, охоплений вогнем. Становище було критичним, снаряди могли вибухнути в будь-яку секунду. Лопатами, голими

руками, кидаючи сніг, бійці зупинили вогонь. 19 січня 1943 року. З'явилися перші німецькі полонені. Ідуть із піднятих брудних ковдри. І про що б їх не запитували, відповідають одно: «Гітлер капут...». Зрозуміли, нарешті. 31 січня 1943 року. Цікавий випадок трапився на ділянці нашого фронту. Кілька фашистських транспортних літаків намагались прорватись до своїх оточених військ, аби переправити їм боєприпаси і продовольство. Та наші зенітники вистрілювали такий щільний вогонь, що жоден літак не зміг його перебороти. Один з них скинув вантаж у нашій зоні. Декілька лантухів потрапило у табір німецьких військовополонених. А в них... ордени і залізні хрести, прислані біскупом фюрером для «підняття духу» оточених військ Паулюса. Сміху було — на весь фронт. 2 лютого 1943 року. На серці неви-

мовна, велика радість: у Сталінградській битві ми перемогли. Вчора ввечері дали останні залпи, а потім почули повідомлення: німці капітулюють. Бійці обіймалися, вітали один одного з великою перемогою. І пили «сталінградське шампанське» — спирт, розведений снігом. Сталінград. Це місто — як орден на грудях землі. Тут все горіло — і метал, і камінь, і цегла. Та захисники легендарного міста витримали все. Незважаючи на трагічне становище на початку боїв, ми знали, вірили, відчували: «Вистоймо!». Історія не знає іншого подібного прикладу, коли в фатальний розв'язок військових подій було так круто змінено, і після ряду серйозних невдач було одержано таку видатну перемогу. Для нас то була не тільки військова перемога, а й перемога наших ідей, нашого світогляду, символ перемоги над нашою ладом. І. БРАТЧЕНКО учасник Сталінградської битви.

Е ОМАНЛИВЕ РИБАЛЬСЬКЕ ЩАСТЯ

нажете, перевелися рибалки. Раніше, мовляв, вони не йшли на долю. Навпаки — згадаймо лише: чого тільки не почуєш у їхніх розповідях: і «отакенна щука», і «як хвостом». І «вудилце вдвоє зігнулося» і «на водосховищі, переконані! Тож, мерщій за снасті і на водосховищі». Не подумайте, що ото на верхньому знімку наш з зафіксував втечу французів з-під Березини. То на виїзді прямує армія рибалок. До місця призначення їх в службовий автобус (не зводьте суворо брови, за нього платили в касу підприємства). На риболовлю ножен ся, як йому більше до душі. Снакнімо, токар виробни-

чого об'єднання «Червона зірка» Василь АЛЕКСАНДРОВ приїхав на мотоциклі. Буде чим довести додому увол... А це початкує рибалка — Сергій КОННИКОВ, учень сьомого класу Кіровоградської СШ № 25. Як бачимо, він надійно захистився від морозу. Звичайно, під суворим батьковим оком (з ним він приїшов на рибалку) не попустиш, а то б — шапка на потилиці, куртка врозстіб, пара нубком... Фотографували, мерзлі в надії на рибальське щастя, за що й були винагороджені «уловом», який ви бачите на знімку. В. ГРИБ І В. ГАНОЦЬКИЙ.

діалог з читачем

«ХТО він, сучасний циган» — невелика замітка під такою назвою в «МК» за 6 серпня 1987 р. стала рекордсменом по тривалості полеміки довкола її змісту. Нагадаємо: Л. Савицький з Новоукраїнського району на прикладі двох братів стверджував, що представники циганської національності відійшли від давніх кочових звичаїв. У номері за 14 листопада минулого року в огляді пошти «Дай, красуне, двадцять копійок» читач із Помічної М. Талмазан не погодився з Л. Савицьким: мовляв, абсолютна більшість циган заробляє на прожиття ніяк не чесною працею, а спекуляцією, ворожінням, шахрайством. 3 грудня

статті видно, що це не зовсім так, але запитання С. Правецького «чому у нас стало так легко кинути дитину?» — теж, на жаль, із розряду злободенних. Дуже стурбована і цим, і взагалі сімейними проблемами читачка Л. С. із обласного центру. Взятися за перо її примусило інтерв'ю про труднощі у взаєминах чоловіків і жінок «Одинокий чоловік бажає познайомитися» («МК» за 1 січня ц. р.). Ось що вона пише:

«Чи є чоловіки одиноки? Та мають по кілька жінок! Як гарем, тільки не в одній квартирі. Дружина — охоронка й рабиня сімейного вогнища, а чоловік у розвагах із іншими — багато

«ГАСАЮТЬ ПО ГАРЕМАХ...»

минулого року в листі до газети «До чого тут національність!» Л. Савицький наполягав на своєму твердженні, наводячи конкретні приклади. І ось чергове заперечення від... точно, знову ж — від М. Талмазана:

«Я не націоналіст. Від усієї душі поважаю чесних і порядних людей будь-якої національності. Якщо в Алма-Аті та Прибалтиці відбулися антирадянські виступи мізерної частини населення, то це не дає мені приводу вважати всіх казахів, латишів, естонців, литовців негідниками. Але від своєї думки відносно циган я не відійду. На треба кривити душою: ви самі чудово знаєте, що одиниці циган ведуть нормальний спосіб життя. Я чудово розумію вас: навіть знаючи про те, що 100 процентів циган на території СРСР ведуть антигромадський спосіб життя, все одно про це не написали б...».

Написали б, Миколо Васильовичу, якби мали вагомі факти на підтвердження вашої тези про те, що «нехороших» циган — більшість. Нам не набрид ваш діалог із Л. Савицьким, навпаки: добре, що ви підказали нам справді малодосліджену тему для журналістського пошуку. То, може, ви нам і допоможете? Підкажете конкретні адреси?

На відміну від попереднього «теоретичного» листа, наступний із Черняхівки Кіровоградського району — про цілком конкретних людей. Про них ішлося в кореспонденції «Дівчині жити тут протипоказано» («МК» за 12 грудня 1987 р.). Це заплутана історія з пропискою онуки до дідуся з бабусею.

Автори листа подають свої відомості про героїв цієї розповіді. Згадуються тут і казенний дім, і конокради з коровокрадами... «Наша порада: перш, ніж звертатися у вищестоящі інстанції, треба взнати біографії діда та баби. Ми, як пенсіонери, вдячні тов. Даниленко Н. за те, що опубліковано в газеті, і просимо, щоб і нашу статтю надрукували. Просимо повірити нам, тут усе правильно...».

Правильні, на нашу думку, тут слова про те, що службам, які займаються подібними справами, слід враховувати всі моменти, в тому числі й біографічні. Та як ті інстанції і газета можуть сприймати на віру рядки, під якими немає жодного прізвища? А якщо треба буде щось уточнити, підтвердити — до кого звертатися? До «жителів Черняхівки», як підписано в листі? А як — до всіх підряд чи через одного? Цей лист теж спонукає нас до дії — поговорити на сторінках газети про аноніми, що сподіваємось зрозуміти невдовзі.

С. Правецький із Кіровограда у висловленій публікації бачить іншу проблему: він вважає, що найнегативніший персонаж у цій історії — мати, котра «відмовилася» від дочки. Зі

«приймають». Якщо жінка вмерла, ще ноги не заховали, а чоловік «вільна любов». 50-річний шукає 30-річну, як скажені гасють по жіночках. Навіщо їм душа, вміння, людяність, їм потрібна французька талія і вік як своєї дитини. Я не вірю в чоловічу гідність і порядність і своє життя присвячую дітям і внукам.

Жінки теж загубили свою гідність, честь матері. Що це за любов — по три одруження і від кожного дитина? Якими ж виростуть ці діти, яке майбутнє суспільство готуємо для країни? І що то за мати, котра вчить сина зневажати свою дружину, своїх дітей, шукати бездітних та багатих, щоб не прагнув заробити сам, а жив трітнем? Матері-зозулі тільки руйнують сімейні гнізда. Щось треба робити негайно з такими «матерями» й «чоловіками», котрі розмножуються в суспільстві як гниль, як мікроби».

В основному солідарні з читачкою в її тривозі. Хотілося б тільки висловити сумнів відносно того, навіщо читачка «гасють по гаремах» лише тому, що дуже цього хочуть. А, може, через те, що їх жодна жінка довго побіля себе не тримає? Гадаємо, варто придивитися і продовжити цю розмову.

Ну, а від висловлювань про музику наші читачі і без запрошень не відмовляються. У замітці «Чемпіон № 01» Л. Кирилов обурювався нестямною реакцією молодих глядачів на виступ рок-групи «Каскад» в обласній філармонії (газета за 12 грудня 1987 р.). «А навіщо він туди пішов? — питає Г. Мусієнко з Кіровограда. — Хай слухає російські народні пісні, для чого йому «хві метал»? Більшість молоді сприймає цей стиль. А щодо поведінки у залі... Ваша газета сама писала стосовно виступів групи «Август»: «У принципі має право на існування й концерт, де можна було б відреагувати більше, ніж аплодисментами...».

Ми й зараз готові це повторити, але, погодьтеся, недемократично було б не дати висловитися в газеті людям, які дотримуються інших поглядів. Та й, правду кажучи, публіка йде на концерти задля видовищ на сцені, а не заради сцен у залі.

І закінчимо нашу сьогоднішню розмову з читачами відгуком не на одну якусь публікацію, а на цілий номер — цьогорічний за 1 січня. — В. Шелевер, Устинівка.

«Я випишу п'ять різновидів газет, але новорічні номери в жодній мені не зацікавили. А вам дуже вдячний за вміло підібраний матеріал. Хочеться, щоб і наступні випуски газети були такими ж змістовними».

Дякуємо за високу оцінку нашої праці, за відгуки. Сторінки наступних тижневиків чекають ваших нових листів, шановні друзі.

Відділ комуністичного виховання «МК».

ДЕШЕВА РОБОЧА СИЛА?

«31 вересня по 15 жовтня всіх студентів І курсу послали в колгосп, а нас, 15 чоловік з електромеханічного факультету КІСМУ, залиши-

ли працювати на будовах міста. Направили нас на будівництво лікарні в розпорядження управління «Цивільбуду-3» тресту «Кіровоградбуд». Нас оформили за всіма

правилами прийому на роботу, на посаду різноробочих. В управлінні пояснили, що заплатять нам відповідно розцінок не нижче тарифу погодинної оплати робітника ІІ розряду (47 копійок за годину).

Багато роботи ми робили ненарядової, тобто доробляли за когось такі «дрібнички» — поглиблення траншей, наповнення викопаних екскаватором, чи пошук кабеля, який проходив на глибині до двох метрів, і т. д.

За вересень нам заплатили в середньому по 38 карбованців, а ма-

ли по 75, пояснюючи закінченням лімітів. Працювали ми ще й дві тижні і у жовтні. І коли 16 листопада прийшли за грошима за жовтень, знову закінчилися ліміти. Пообіцяли заплатити в грудні...

Група студентів, всього 15 підписів».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Ох, обіцянки-цяцянки... Вже й грудень минув, а студентам і досі обіцяють. Може, не заслужили! Як сказав В. Д. Покрова, головний лікар ЛСУ, працювали хлопці добре, старалися, і взагалі вони — молодці. Чому ж керівництво управління так нехтує «молодцами» і замість грошей видає... обіцянки!

СПОРТСМЕН ЗА КЛИЧКОЮ «СТУДЕНТ»

аби лиш не «два» — і поїхали собі знову на цілий семестр. Один із них так і говорив: «Дивуються всі, як я вступив до вузу. А я кажу, як є: на велосипеді в'їхав». Я далека від думки, що це так просто — «в'їхати», треба було не один день, місяць, навіть рік безперестану тренуватися, викладати чимало праці — майстрами легко не стають. Але те, що ці люди потрапляють далеко не на своє місце, що ті знання переважно абсолютно їм не потрібні, а навчання відіграє таку собі посередню роль — факт і досить неприємний. Бо кого обдурюємо? Самих себе.

Недавно мені довелося розмовляти із 18-річним майстром спорту І. (не будемо називати його ім'я та прізвище, газета недавно називала його серед кращих спортсменів області). Вчиться він погано, і, як мені здалося, абсолютно байдужий до своєї майбутньої спеціальності. Та й, чесно кажучи, до чого вона йому. В — спортсмен, і це його головна спеціальність. Як потрапив до навчального закладу? Дуже просто — займався на його спортивній базі раніше і тепер продовжує. Головне — база, а який технікум чи вуз, то ролі вже не відіграє.

— Там, де вчаться спортсмени, — говорить І. Кердіваренко, секретар комітету комсомолу Кіровоградського машинобудівного технікуму, — завжди першою проблемою є їхнє навчання. І вона буде, поки нам «підкидватимуть» «зірок», а не ми самі будемо виховувати їх у нашому студентському середовищі.

Справді, як не дивно, але хороша спортивна база робить в деяких випадках навчальним закладом, а в цілому й державі, яка втрачає багато спеціалістів, веде між послугу, притягуючи до них людей зовсім не зацікавлених і далеких від фехтового напрямку вузу чи технікуму. (Можливо, тому зараз в країні стоїть питання про надання професійного статусу представникам деяких видів спорту).

Т. ТАРАСЕНКО.

СОВІСТЬ ЦІНОЮ В КОПІЙКУ...

Зі мною і моїми подругами одного разу сталася досить прикра історія. Ми загубили гаманця, а молодик (то так був він, бо дуже дивно він себе поведив) підняв його і хутенько зник за перехрестям.

Дрібниця? Може, хтось так і подумає. А мені здається, що ні. Справа не в грошах (їх там багато й не було — 8 карбованців), а у вчинку. Той хлопець був одягнений у все дороге та імпортне — не думаю, що взяти гаманця його змусили голод чи злидні. Я не можу собі уявити, що думає людина, котра побачила, як хтось на її очах загубив якусь річ, підняв знахідку і покладає до себе в кишеню. Чи мучить таку лю-

дину совість? Хоча, про що може йти мова: він знайшов гаманець, але загубив те, що придбати потім набагато важче, — совість.

У нас в країні перебудова. І щоб вона справді принесла ті зміни, яких ми бажаємо і до яких прагнемо, всі мають стати людьми чесними і справедливими.

Не всі такі. Але ще частенько чомусь трапляються такі люди — їх не хочеться назвати людьми, — які відштанів до годинникового браслета мають все дороге, але совість — копійчану.

В. ОСТРОВСЬКА,
учениця ІV курсу Олександрійського педучилища.

Анжела БАРКОВА — першокурсниця філологічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту. Екзамен з усної народної творчості вона складає на «відмінно».

Фото В. ВАЛЬКЕВИЧА.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Дорогі друзі, наближається до кінця екзаменаційна сесія. Попереду — канікули, а, отже, з'явиться більше часу, щоб почитати, відпочити, зайнятися улюбленими справами. А ми пропонуємо вам виявити ще й кмітливість та винахідливість. Спробуйте описати свої роздуми, в яких ви дійдете висновку, що

● вік живи, вік учись...

● з гаманцем на шиї і коза вийде заміж...

● казав пан, кожух дам, та слово його тепле...

● яке брело, таке стріло...

● чим далі в ліс, тим більше дров...

Тему можна вибрати за бажанням. Не забувайте, що стислість — сестра таланту. Кращі твори ми опублікуємо в нашому тижневику. Бажаємо успіхів і чекаємо на ваші листи.

Стипендія чи справа честі

На той час, коли я завітала до Кіровоградського кооперативного технікуму імені М. Сая, екзамени тут ще не розпочалися, але настрої зимової екзаменаційної сесії панували в коридорах й аудиторіях цього навчального закладу.

Зізнаюсь, не випадково обрала саме кооперативний технікум об'єктом уваги. Сьогодні, коли про економіку заговорили особливо рішуче, коли «аванси і борги» потрапили в поле зору не тільки економістів (пам'ятаєте, як зачитувалися публікацією в «Новоміре» однойменної статті М. Шмелява, якою увагою користуються публікації провідних економістів і журналістів), від майбутніх кооператорів залежатиме дуже багато. Саме ця думка прозвучала у викладачів економіки і планування кооперативного технікуму І. С. Спинко та Г. Ф. Огійчук.

Викладачі скаржились мені, що до технікуму потрапляють діти, м'яко кажучи, з не дуже яскравими знаннями.

На жаль, викладачі так і не змогли пояснити, а як вони туди потрапляють, адже конкурс у технікум великий, бажуючих працювати в торгівлі багато. Але станемо перед фактом.

І. С. Спинко говорила:

— Замість того, щоб знайомити зі своїм предметом, я ще повинна навчити їх виводити проценти, тобто робити те, що належало знати зі школи. Звичайно, ми розуміємо, навантаження велике, нові вимоги, нові умови життя, але ж треба серйозніше ставитись до своїх обов'язків.

Ірина Сергіївна показала мені анкети, заповнені учнями. Анкети анонімні, однак ті, хто їх заповнював, на мою думку, були не до кінця щирими. Більшість відповіли на запитання анкети, чому саме обрали кооперативний технікум: за власним бажанням. Дехто скористався порадою батьків, і лише кілька чоловік чесно відповіли, що до технікуму прийшли з розрахунку.

Економісти, товаровознавці, бухгалте-

ри, організатори торгівлі — люди, яким безпосередньо працювати в кооперативній торгівлі, де зараз, скажемо відверто, чимало недоліків. І тому думка викладачів щодо здібностей своїх вихованців не може залишитися поза увагою.

— Дуже важко, — говорить Г. Ф. Огійчук, — розворушити молодь. Їм не вистачає логічного мислення, відсутній інтерес. У нас зараз проблема держприйняття: як з неясної «сировини» зробити високоякісного спеціаліста?

І все ж не будемо надто песимістичними. Я розмовляла з кількома учнями технікуму, які сьогодні ще заклопотані тим, як успішно скласти сесію, а завтра, сподіваюся, будуть заклопотані тим, як налагодити справи в кооперативній торгівлі.

Лариса Хомутова і Анжела Мошнягул навчаються на третьому курсі технікуму за спеціальністю «Бухгалтерський облік». Обидві вчаться, так би мовити, з «перемінним успіхом». Правда, Лариса отримує стипендію, Анжела — ні. Отже, успішно скласти сесію треба обом.

— Незручно весь час у батьків «по-

зичати», — говорять дівчата. Але, як вважають викладачі, одна з причин того, що їхні вихованці «не дуже хвилюються» перед сесією, ще й те, що матеріально вони забезпечені.

Таня Подгорово і Наталя Белова, майбутні економісти, навчаються на другому курсі технікуму. Я запитала у дівчат, чи за власним бажанням вступили вони до технікуму?

— Якщо говорити відверто, — сказала Наталя, — то бажання вчитися приходило у процесі самого навчання.

Що відчували вони напередодні сесії? Звичайно, попрацювати треба, бо протягом семестру не завжди навчання приділяли потрібну увагу. Сесія тим і хороша (це думка студентів, втім, і моя теж), що примушує зосередитись, зібратись.

А викладачі?

— Працювати стало цікавіше, — сказала Ірина Сергіївна. А Галина Федорівна додала: — І все ж хочеться, щоб успішне складання сесії залежало не тільки від «грошових розрахунків» (отримують стипендію чи ні), а стало справою честі, хоча й не любимо ми говорити про це.

В. ЛЕВОЧКО.

23 січня 1988 року

ПРИБЛИЗНО рік тому в «МК» була надрукована замітка «Старий грамофон звучить», в якій розповідалося про проблеми дискотеки КІСМУ, а також були порушені деякі загальні питання дискотечного руху в обласному центрі.

Минув час. Дискотека підготувала програму «Сон». В її основу покладена поема Івана Васильєва. Програма публіцистичного, антивоєнного спрямування. Уміло поєднано текст поеми з музикою, — як класичною, так і сучасною, у виконанні відомих музичних колективів («Скай», «Пік флорид», «Стікс», «Сага») та красномовними слайдами, що створює емоційну атмосферу протесту. Крім того, включено інформацію про створення ядерної зброї. Проте програма, на мій погляд, недосить динамічна і технічно недосконала — а деяких місцях голосу ведучого зовсім не чути через надмірну гучність музики.

Друга частина — розважальна. Представлені пісні композиції в стилях «дискот», «рок», «хард-рок», «хеві метал». Приємне враження справила на мене і

СТАРИЙ, але не скрипучий...

ПРО ЦЮ ДИСКОТЕКУ ЗАРАЗ КАЖУТЬ, ЩО
ВОНА НАЙЦІКАВІША В КІРОВОГРАДІ.

А, МОЖЕ, І В ОБЛАСТІ? ПОЧИТАЙТЕ,
ПОРІВНЯЙТЕ ЗІ СВОЇМИ...

Деяко іронічна манера ведучого програми, аміня в ультратіпному тоні стверджувати, як мені здалося, неприхильність «Старого грамофона» до серйозної сучасної музики.

Після закінчення програми звертаюсь із запитанням до директора дискотеки Олександра Черноусова:

— Як зміни відбулися у «Старому грамофоні»?

— У приміщенні дискотеки зроблено ремонт силами колективу і студентів, яких нам «випісав» інститут. На кошти інституту ми придбали нові меблі. Змінили, здається, на краще інтер'єр, удосконалили освітлення. Є зміни і в складі творчого колективу. Зараз у дискотечі працюють: ведучим Сергій Канонченко — ветеран «Грамофона», за фактом — інженер держприймання на заводі «Гідросила»; звукооператором — Вадим Литвиненко, студент І курсу КІСМУ; оператором по світлу — Костя Макаренко — інженер-електронщик; адміністратором Юрій Сушко, студент ІІІ курсу КІСМУ; ведучий Анатолій Водозов, теж студент із ІІ курсу, технік — знайомий вам Олег Скобелев із старого складу.

— Олександр, минулого разу ви скаржилися на незадовільну технічну обладнаність, а як зараз? Є зміни на краще?

— Так. Хоч поки що ми працюємо на старій апаратурі, та з боку обкому ЛКСМУ є обіцянка допомогти в придбанні нового комплексу для нашої дискотеки. З боку інституту нам пообіцяли виділити у користування відеоматіофон.

— А як у вас стосунки із службою громадського харчування?

— У нас тепер білет коштує не один карбованець як раніше, а два. На цей другий карбованець ми подаємо відвідувачам: чашку кави, сік, бутерброд, тістечко, морозиво або фрукти. Вигідно і для нас, і для їдальні, і для гостей клубу.

Олег Скобелев: Завдання у нас залишилося таким, як і було — крім організації змістовного дозвілля, виховувати у молоді справжній смак до музики. Надаємо ми значення і вихованню життєвої позиції.

Олександр Черноусов: У цьому місяці у нас вийде програма, в якій ми звертаємось до трагедії Чорнобиля. Планується створення інших публіцистичних програм, де маємо намір торкнутися гострих проблем сучасного життя. Плануємо створити цикл програм, присвячений життю і творчості видатних людей. Початок є — відбулося знайомство наших відвідувачів із творчістю А. Фета. Наступна програма присвядуватиметься А. Міцкевичу. Цей цикл — ініціатива Толі Водозова.

Сергій КАНОНЧЕНКО: До речі, по серодах «Старий грамофон» перетворюється із дискотеки на рокотекоту. Вона розрахована на зрілих прихильників «класичного року». На цих програмах ми робимо екскурс в минуле, згадуючи прекрасні колективи, видатних виконавців.

Є намір при здійсненні наших сподівань про технічне оснащення організувати при дискотечі своєрідний клуб прихильників футболу. Щоб любителі цього виду спорту мали змогу обмінюватись думками, враженнями.

Олег Скобелев: Хочемо розповідати про яскраві вітчизняні колективи «Автограф», «Діалог», «Аква-ріум», які й надалі будуть частими «гостями» наших програм.

Олександр Черноусов: Останнім часом у нашого колективу склалися добрі стосунки з робітниками Гідролізно-дріжджового заводу. На їх замовлення ми провели розважальну програму. Такі ж стосунки склалися у нас і з педагогічним інститутом, кооперативним училищем, музичним училищем, школами. Перед кожною дискотекою стоїть проблема записів. Нам для того, щоб стежити за останніми новинками, потрібно докладати значних зусиль, і якісь придбання записів висока.

Мені здається, що створення, як задумувалося раніше, централізованої ради дискотек на демократичних засадах, хоч і на технічній базі студії грамзапису, при шефстві з боку комсомольських органів значно поліпшило б становище у плані забезпечення записами, а може, й слайдами.

С. СИНЕОК.

ДУЕТ

Не так часто Держконцерт СРСР дарує публіці зустрічі з музикантами зі світовою популярністю. В основному гастрольні турне останнього часу зводилися до виступів італійських артистів та артистів соціалістичних країн. Ще виступали Біллі Джоел та Томас Андерс. Любителі музики в листах до друкованих видань, на телебачення з обуренням питали, коли в нашу країну прийдуть в концертах рок-зірки першої величини, гру-

пи, відомі меломанам усього світу.

Грудневого вечора минулого року московський аеропорт Шереметьєво-2 переповнився прихиль-

«ЮРАЙ

ники сучасної музики. Вони прибули сюди зустріти групу, яка вже 17 років не сходить з естрадних підмостків, випустила 19 дисків. Москва зустрічала музикантів англійської групи «Юрай Хіп», виступів якої чекали у столичному спорткомплексі «Олімпійський».

Групу очолює сорокарічний гітарист, заснов-

ник класичного складу групи Мік Бокс. Серед ветеранів ансамблю — барабанщик Лі Керслейк. Він почав грати 1971 року, на два роки залишав групу для роботи з Оззі Осборном. Бас-гітарист Тревор Болдер у «Юрай Хіп» з 1976 року (до цього був у Девіда Боуі). Серед новачків — органіст Філ Ланзон (грає з літа позами-

ХІП»—

нулого року) та вокаліст Берні Шоу, котрий появився у січні 1987 року. Обое із групи «Гран прі». В інтерв'ю перед вильотом до Москви Мік

Бокс сказав, що вони покажуть глядачам програму, створену зі старих пісень, що полюбилися слухачеві. Увійшли сюди і кілька композицій з нового альбому, робота над яким закінчена в листопаді минулого року.

У концертах разом з ветеранами англійського року виступила радянська рок-група «Земляни» під керівництвом Володимира Кисельова. Цей колектив особливо представляти не треба. Його пісні «Трава біля дому», «Каскадер», «Зльотна смуга» та інші дуже часто звучать по радіо та телебаченню.

«ЗЕМЛЯНИ»

Минулого року у групі стався зміни. Пішов соліст і гітарист Ігор Романов. Нині він керівник, соліст і гітарист молоді ленинградської групи «Союз». Гітарист Віктор Кудрявцев перейшов до групи «Сазояри». Деякі музиканти працюють у Олега Гусева в «Августе». Ці колективи не так давно виступали в Кіровограді. У «Землянах» зі старого складу лишилися керівник Володимир Кисельов та клавішник Сергій Скачков, котрий змінив соліста Ігоря Романова. Вони об'єднали довкола себе молодих музикантів.

Підсумком перших пошуків оновленого колективу став диск-гігант «День народження Землі», тепло зустрінутий критикою та слухачами. Групу стали запрошувати в зарубіжні турне. Недавно «Земляни» привезли з Болгарії Золотий знак Комітету болгаро-радянської дружби. Група знялася у новорічній програмі болгарського телебачення разом з «Назаретом», «Европою», «Бед Бойз Блю» та співачкою Сі Сі Кейч.

Будемо сподіватися, що спільний концерт «Юрай Хіп» та «Земляни» побачать глядачі всієї країни — про виступи цих двох груп знято відеофільм.

Д. ТКАЧЕНКО.

МУЗИЧНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Не так давно з'ясувалося, що Джон Темпеста із групи «Європа» звали інакше — Джоахім Ларсон. Жити під псевдонімом його змушує небажання виконувати військову повинність. З цих же причин Темпест-Ларсон живе за межами рідної Швеції, бо повернення на батьківщину означає арешт.

Візерунки віків

Відвідувачі обласної виставки самодіяльного образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, що проходила у Кіровоградській картинній галереї, незмінно зупинялись біля робіт самодіяльної вишивальниці з Компаніївського району А. І. Немненко.

Ще з дитинства Аліса Іванівна захопилася українською вишивкою, дивлячись, як робить рушники мати, вчилася сама. У 1960 році після закінчення Кіровоградського медичного училища А. І. Немненко почала працювати у Компаніївській райлікарні медичною сестрою. Робота, громад-

ські обов'язки, які Аліса Іванівна з задоволенням виконує, не відвернули її від улюбленої справи. Разом зі своїми подругами по роботі та захопленню Галиною Михайлівною Крикун, Валентиною Олександрівною Журавською та іншими вишивальницями Аліса Іванівна шукає орнаменти, які вишивали в давнину, стежить за журналами, де можна побачити нові, розробляє свої...

Неодноразово вишивальниці районної лікарні радували земляків своїми роботами. Серед них неодмінно були й роботи Аліси Іванівни.

Зараз Аліса Іванівна вишиває новий рушник. Візерунок до нього вона з полп'гами знайшла у стареньких бабусь Компаніївки. Тож після

закінчення з'явиться малюнок, який прийшов до нас із глибин вікових. Робота над цим рушником ще не завершена, та Аліса Іванівна вже прикидає, який орна-

мент прикрашатиме її наступний рушник. А ми будемо сподіватися, що зможемо побачити його на новій виставці.

Г. ХАРИТОНОВ.

І РУШНИК ВИШИВАНИЙ...

Раїса Павлівна Авраменко росла в багатодітній сім'ї, і їй з малих літ доводилося допомагати батькам по господарству. А коли випадала вільна хвилинка, вона із задоволенням стежила за впевненими рухами матері, яка вишивала сама чи вчила старших сестер цього мистецтва. Правда, тоді маленька дівчинка ще не розуміла, що це — мистецтво. Збагнула потім, через багато років, коли вже інші люди почали милуватися чудовими квітами, що вийшли з-під її золотих рук.

Понад двадцять років працює Раїса Павлівна в Устинівській райлікарні фельдшером, медсестрою. Із творчістю народного майстра добре знайомі не лише у райцентрі. Її твори неодноразово демонструвалися на обласних та республіканських виставках народної творчості, за що авторка нагороджувалася багатьма грамотами.

Д. ВОЛІН.

СМТ Устинівка.

КЛУБ ЛЮБИТЕЛІВ ФУТБОЛУ

— Чому саме «Клуб любителів футболу»? — можливо, запитаєте ви. — А як же інші види спорту? Наприклад, баскетбол, ручний м'яч, легка атлетика...

Поет Євген Євтушенко назвав футбол «народною грою». І в цьому нема ніякого перебільшення. Адже футбол має найчисленніших прихильників на земній кулі. Наприклад, «зірка» світового хокею Валерій Харламов міг годинами сперечатися про цю гру, не зраджуючи шайбі з ключкою. А рекордсмен Сергій Бубка на тренуваннях із задоволенням грає у шкіряний м'яч. Врешті, ми з вами почуваємо себе значно молодшими, виходячи вихідного дня на самодіяльні футбольні майданчики.

Отже, — «Клуб любителів футболу» на сторінках «Молодого комунара». Його мета — дати вам найоперативнішу інформацію про події в житті футбольної Кіровоградщини. Гостями клубу стануть не тільки відомі футболісти і тренери, а й представники масового футболу. Адреси майбутніх зустрічей в клубі визначать ваші листи. Пишіть нам про все, що стосується улюбленого виду спорту, що непокоїть вас. «Клуб любителів футболу» відчиняє двері!

НАВКОЛО ФУТБОЛЬНОГО М'ЯЧА

Нападаючий кіровоградської «Зірки» Андрій Кончельскіс в чемпіонаті Радянського Союзу з футболу виступатиме за команду «Динамо» (Київ). А півзахисник Леонід Федоров подав заяву про перехід до клубу першої ліги «Таврія» (Сімферополь). Про це офіційно повідомила Федерація футболу СРСР.

Трапились деякі зміни у планах підготовки «Зірки» до футбольного чемпіонату. У другій половині лютого планується двотижневий виїзд команди до Болгарії.

Щонеділі з 10 до 12 години любителі футболу, колекціонери футбольних книг, довідників-календарів, програм матчів збираються

в Палаці культури імені Компанійця. Тут можна поповнити власну колекцію цікавими матеріалами з улюбленого виду спорту.

ПІСЛЯ ПЕРШОГО КОЛА

Толбукінська «Добруджа», яка виступає у групі «Б» Болгарської футбольної ліги, добре знайома кіровоградським болільникам. Клуб міста-побратима Кіровограда не раз зустрічався в товариських матчах з «Зіркою».

Після першого кола болгарського чемпіонату, яке фінішувало у грудні, толбукінці посідають 15-е місце. На їхньому рахунку 5 перемог, 7 нічиїх та 7 поразок, різниця м'ячів 24 — 31, кількість очок — 17.

А очолюють групу «Б» клуби «Академік» (25 очок) та «Чорне море» (24).

ЯК СПРАВИ, БОМБАРДИРЕ!

Михайло Калита...

Навіть на «смузі неведч» кіровоградської «Зірки» це ім'я приваблює прихильників команди. Як колись болільники ходили дивитися на гру Бориса Петрова чи Віктора Квасова, так нині йдуть «на Калиту». За шість років виступів у складі «Зірки» цей форвард п'ять разів (!) ставав її кращим бомбардиром: 1982 рік — 16 м'ячів, 1983 — 10, 1985 — 13, 1986 — 11, 1987 — 12. Сезон 1987 року приніс деяке розчарування прихильникам гри Калита і йому самому. Під час однієї з липневих ігор Михайло одержав важку травму й вибув зі складу «Зірки» до кінця чемпіонату.

— Як справи, бомбардире? — саме таке питання містили численні листи болільників до редакції, які передав форвардові наш кореспондент.

— Спасибі всім, хто цікавиться справами нашої команди, її найпалкішим прихильникам. Мені дуже прикро, що нині, коли мої товариші вже майже місяць готуються до сезону, я бездіяльний. Травма надто важка — розрив м'язів. Та це тільки півбіди, адже лікарі не можуть встановити точного діагнозу.

— А коли ти розраховуєш розпочати тренування?

— На жаль, нічого конкретного сказати не можу. За рекомендацією тренерів у січні їду до Києва. Обстеження в одній із столичних клінік дасть відповідь на це питання.

— Як почуває себе Калита за минами футбольного поля?

— Мені все більше сниться зелений політ годин стадіону.

— Що ж, побажаємо, аби мрії форварда якнайскоріше здійснилися.

Чекаємо тебе, Калито!

ОСТАННІМИ роками в Радянському Союзі великою популярністю користується футболофілія. В «Словнику любителя футболу», складеному ростовчанином Ігорем Кулжинським, є таке: «Футболофіл — любитель, який захоплюється колекціонуванням всього, що стосується футболу (календарі-довідники, книги, програми матчів,

Вам, футболофіли!

буклети, вимпели, значки, фотографії гравців та клубів), захоплюється футбольною статистикою». Футболофіли приносять чимало користі у справі популяризації футболу, вивчення його історії.

Головною проблемою для футболофілів є пошук зв'язку із своїми колегами з інших міст країни. Сьогодні «Молодий комунар» пропонує кіровоградським любителям футболу адреси футболофілів з інших міст республіки, команди яких виступають в одній зоні з «Зіркою».

286022, Вінниця, вул. Київська, 57, кв. 16, Валерій КРЕШЕНЕЦЬКИЙ. 338017, Горлівка, пр. Перемоги, 20/41, Сергій КОРОЛЕВСЬКИЙ. 341023, Жданов, вул. М. Мазя, 66, кв. 2, Володимир ТКАЧЕН. 262031, Житомир, вул. Щорса, 109, кв. 64, Олександр ВЕСЕЛЬЯНИН. 330117, Запоріжжя-117, до запитання, Арнадій КОПЕЛОВИЧ. 284014, Івано-Франківськ, вул. Дадугіна, 128, кв. 83, Володимир ПОЗНЯК. 334515, Керч, вул. Суворова, 12, кв. 9, Віктор БУХАНЦОВ. 252096, Київ, вул. Ялтінська, 24/23, кв. 24, Юрій ПАЛАГУТА. 327007, Миколаїв, 7, абонементна сиринька № 9, Євген ЗВО-НЕЦЬКИЙ. 270104, Одеса, вул. Академічна Вільямса, 76-б, кв. 56, Сергій МАРТИНОВ. 323010, Дніпропетровська область, Павлоградський район, с. Вербки, вул. Горького, 43, Микола НЕСТЕРЕНКО. 314011, Полтава, вул. Комсомольська, 57, кв. 3, Віктор КРАЙНІК. 266023, Ровно, вул. Лізи Чайніної, 77, кв. 50, Володимир КРИЖАНОВСЬКИЙ. 282000, Тернопіль, вул. Кравченка, 1, кв. 47, Василь ОПАЦЬКИЙ. 294018, Ужгород, вул. Заньковецької, 3, кв. 146, Володимир КАТОЛИК. 310118, Харків-118, абонементна сиринька № 1110, Микола БОНДАР. 325908, Херсон, пр. Надріп'янський, 4, кв. 47, Анатолій КРУПІЦЯ. 257004, Чернаси, вул. імені ХХ з'їзду КПРС, 60, кв. 51, Олександр АТАМАНЧУК. 250027, Чернівці, пр. Жовтневої революції, 199, кв. 55, Сергій ГАДУК. 274013, Чернівці, вул. Червоноармійська, 107, кв. 61, Володимир СТЕПАНЧУК.

ФК «ПОРТО» (ПОРТУГАЛІЯ). Володар Суперкубка УЕФА.

На знімку (зліва направо): сидять — Андре, Гомеш, Куїм, Малжер, Футре, стоять — Млінарчик, Едуардо Луїш, Джайме Магальєш, Селсу, Ліма Перейру, Джоао Пінту.

Фото з журналу «Кікер».

КАЧІНСЬКЕ ВИЩЕ ВІЙСЬКОВЕ АВІАЦІЙНЕ ОРДЕНА ЛЕНІНА ЧЕРВОНОПРАПОРНЕ УЧИЛИЩЕ ЛЬОТЧИКІВ ІМЕНІ А. Ф. МЯСНИКОВА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

НА 1988 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує офіцерів військово-повітряних Сил Радянської Армії. Випускникам по закінченні училища присвоюється військове звання «Лейтенант» і кваліфікація льотчик-інженер з видачею

нагрудного знака і диплома загальносоюзного зразка.

Строк навчання — 4 роки.

До училища приймаються прапорщики, мічмани, військовослужбовці надстрокової служби і військовослужбовці

ці, які відслужили дійсну службу, віком не старше 23 років, військовослужбовці дійсної служби і цивільна молодь із закінченою середньою освітою віком не старше 21 року, за станом здоров'я придатні до льотної служби.

Вступні іспити проводяться з 1 липня — з математики (усно), фізики (усно), історії СРСР (усно), російської мови і літератури (твір).

Порядок вступу: військовослужбовці подають рапорт по команді до 1 квітня, цивільна молодь — заяву для вступу до

училища через військкомат за місцем проживання до 15 травня. Виїзд кандидатів — за викликом училища через військкомат і командирів частин.

Командири, які пройшли за конкурсом, зараховуються курсантами і вважаються на дійсній службі. Курсантам щороку надають двотижневі канікули взимку і місячну відпустку з безплатним проїздом по закінченні навчального року.

Адреса училища: 400010, м. Волгоград-10.

ВСТУПАЙТЕ ДО НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ СРСР І ХАРКІВСЬКОГО ЮРИДИЧНОГО ІНСТИТУТУ!

Приймають осіб чоловічої статі віком до 30 років, що відслужили дійсну військову службу в Збройних Силах СРСР, комуністів та комсомольців, за станом здоров'я придатних до служби в органах МВС, що мають середню освіту й позитивно характеризуються по службі у Збройних Силах, за місцем роботи і проживання.

Строк навчання:

— у вищих навчальних закладах — 4 роки;

— у спеціальних середніх навчальних закладах — 2 роки.

Вступники складають

до вищих навчальних закладів — з російської мови і літератури (письмово), історії СРСР (усно), суспільствознавства (усно); до спеціальних середніх навчальних закладів — з російської мови і літератури (письмово), історії СРСР (усно).

Курсанти забезпечуються безплатним харчуванням, гуртожитком, обмундируванням і грошовим утриманням. Час навчання зараховується до загального стажу служби в органах МВС.

Студентам Харківського юридичного інституту ви-

плачується стипендія 55 крб. на місяць. Вони забезпечуються гуртожитком.

Випускникам навчальних закладів МВС СРСР видається диплом про вищу або середню юридичну освіту і присвоюється спеціальне звання «Лейтенант міліції» (лейтенант внутрішньої служби).

Після закінчення навчання випускників направляють на службу в органи внутрішніх справ на посади слідчих, експертів-криміналістів, оперуповноважених карного розшуку, відділів по боротьбі з розкраданням со-

ціалістичної власності, інспекторів адміністративної служби міліції, начальницького складу виправно-трудових закладів.

Звертатися на адресу:

м. Кіровоград, вул. Держинського, 41, відділ кадрів УВС обласного конком, кабінет № 93, з 9.00 до 18.00, крім неділі, а також у відділі внутрішніх справ міськрайвиконкомів за місцем проживання.

При собі необхідно мати паспорт, військовий, комсомольський (партійний) квиток, документ про середню освіту, свідоцтво про народження.

Відділ кадрів УВС обласного конком.

Бюро-кооператив «Служба знайомств»

ПРОПОНУЄМО СВОЮ ДОПОМОГУ І ПОСЛУГИ ТИМ, ХТО БАЖАЄ ЗНАЙТИ СОБІ СУПУТНИКА ЖИТТЯ.

У відповідь на Ваш лист надсилається бланк заяви із зазначенням оплати за послуги й детальна анкета, в якій Ви повідомите необхідні дані про себе і зазначите, які якості і риси бажаєте бачити у супутника життя, якого шукаєте.

Його ім'я і адресу повідомить комп'ютер, у пам'ять якого закладено інформацію про всіх, хто вже звертався в «Службу знайомств».

Гарантуємо таємницю і анонімність Вашої інформації — кодуванням анкет в електронно-обчислювальну машину займається постійний співробітник бюро.

Адреса: 283150, Тернопільська обл., м. Бережани, аборскринька № 03.

ПОНЕДІЛОК

25 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
15.30 — Новини. 15.40 — Концерт. 16.00 — Перебудова: досвід і проблеми. Док. телефільм «Навіщо Злобину культиватор?». «Тенісний варіант». 16.50 — Новини. 16.55 — «Експедиція у XXI століття». Випуск № 55 — «Гаванський ек-

замен». Про XV конгрес Міжнародної спілки студентів. 18.10 — Мультифільм. 18.30 — Грає ансамбль народної музики «Леутарій». 19.00 — На шляхах радикальної реформи. На листи телеглядачів відповідає академік А. Аганбегян. 19.30 — Сьогодні у світі. 19.50 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч

перша. «Сторінки біографії». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч друга. «Висоцький — артист театру». 22.55 — Телефільм «Шлях довжиною у 200 років».

▲ УТ
16.30 — Новини. 16.40 —

Срібний дзвіночок. 17.00 — Народний депутат. 17.20 — Музичний фільм «Пісенки білої зими». 17.40 — Док. фільм «Роздуми про російську ниву». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Наші довідки. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм «Дайте приз мому собаці». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — При-

мий зв'язок. Молодь і науково-технічний прогрес. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Все про кіно. 23.00 — Вечірній вісник. 23.25 — Спортивна арена.

▲ ЦТ (II програма)
18.00 — Новини. 18.15 — Боротьба класична. Чемпіо-

нат СРСР. 18.45 — Служба Радянському Союзу! 19.45 — «Далекий Схід». Кіножурнал. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародна панорама. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фільм «Музикність». 23.10 — «Ранкова пошта» (повтор від 24 січня). 23.40 — Новини.

ВІВТОРОК

26 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.30 — «120 хвилин». 8.35 — Док. телефільм. 9.05 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч перша. «Сторінки біографії». Зустріч друга. «Висоцький — артист театру». В перерві. 10.15 — Новини. 10.30 — Новини. 10.45 — Концерт оркестру народних інструментів Держтелерадіо

Азербайджанської РСР. 16.10 — «Діла і турботи агропрому». Док. телефільм. 16.55 — Новини. 17.00 — Фільм «Ходіння за три моря». I серія. 18.15 — Мультифільм. 18.30 — До національного свята Індії. Дня республіки. 19.00 — Сьогодні у світі. 19.20 — Телефільм «Всі річки течуть». (Австралія). I і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч друга. «Висоцький в кіно». 22.55 —

«Погляд». Молодіжна програма.

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — «Доброго вам здоров'я». 9.45 — Грає І. Шуміліна. 10.15 — Народна творчість. 10.35 — Художній фільм із субтитрами. «Розставання». 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Концерт. 17.45 — «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — «Село і люди». Розповідь про трудя-

ників села Омеляник Онуфрієвського району. (Кіровоград). 18.30 — Молоді голося. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — С. Рахманінов. Рапсодія на тему Н. Паганіні. 20.00 — «Час рішення — час дій». 20.30 — Док. фільм «Автопортрет з квітами». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Береги». I серія. 23.00 — Вечірній вісник. 23.25 — Ліричні дуети.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Історія. 10 кл. Країни, що розвиваються, на сучасному етапі. 9.05 — Французька мова. I рік навчання. 10.05 — Учимся СІТУ. Естетичне виховання. Культура спілкування. 10.35, 11.45 — Ботаніка. 5 кл. 10.55 — Французька мова. 2 рік навчання. 11.25 — Науково-популярний фільм. 12.05 — Док. телефільм. 12.55 — «Народна творчість». Телеогляд.

13.25 — Фільм «Моя доля». I серія. 14.35 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — «...до шістнадцяти і старші». 19.30 — Музичний кіоск. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Док. фільм. 20.45 — Як, що хочеш бути здоровим. Про шкідливість алкоголю. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Грає Державний камерний оркестр Грузинської РСР. Диригент — народна артистка Грузинської РСР Л. Ісакідзе. 23.35 — Новини.

СЕРЕДА

27 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.30 — «120 хвилин». 8.35 — Мультифільм. 9.00 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч друга. «Висоцький в кіно». 10.05 — «У злагоді з природою». Док. фільм. 10.35 — Новини. 10.45 — Фільм-концерт «Бриняса ірица». 11.30 — Новини. 15.40 — Фільм-концерт «Тільки жартома». 16.10 — «Портрет су-

часника». Док. фільм. 16.45 — Новини. 16.50 — Фільм «Ходіння за три моря». 2 серія. 18.05 — Док. фільм. 18.55 — Сьогодні у світі. 19.15 — Телефільм «Всі річки течуть». 3 і 4 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч четверта. «Поет, виконавець, музикант». 23.05 — Док. фільм. «ООН — підсумки 1987 року». 23.25 — Сьогодні у світі. 23.35 — «Тянь-Шань. Люди і гори».

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — Док. фільм «Валізка». 9.25 — Все про кіно. 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. 11.05 — Програма передачі. 11.10 — «Село і люди». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Російська література. 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.00 — Для школярів. «Варіант». 17.30 — Агропром: проблеми і перспективи. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 —

Телефільм «Народні мелодії». (Кіровоград). 18.30 — «Починає себе». Нарис про бригадира комплексної бригади тресту «Кіровоградбуд» А. І. Бабича. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Концерт. 20.15 — До XIX Всесоюзної конференції КПРС. «Звирну час». В партійних організаціях Дніпропетровщини. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Береги». 2 серія. 23.00 — Вечірній вісник. 23.25 — Баскетбол. Жінки.

Кубок Ронкетті. 1/4 фіналу. «Динамо» (Київ) — «Трогіло» (Італія). 2-й тайм.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 кл. 9.05 — Німецька мова. I рік навчання. 10.05 — Учимся СІТУ. Астрономія. 10.35, 11.35 — М. Горький. «Дитинство». 6 кл. 11.05 — Німецька мова. 2 рік навчання. 12.05 — Фільм «Ходіння за три моря». I серія. 13.20 — Док. телефільм.

13.30 — Фільм «Моя доля». 2-я серія. 14.45 — Новини. 18.00 — Новини. 18.10 — Лауреати Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. Народний артист РРФСР Л. Власенко (фортепіано). 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.20 — «Перлина Алтай». 20.30 — Волейбол. Чемпіонат СРСР. Жінки. «Орбіта» (Запоріжжя). 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Концерт майстрів мистецтв у Колонному залі Будинку спок. 22.50 — Новини.

ЧЕТВЕР

28 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.30 — «120 хвилин». 8.35 — Док. фільм. 8.55 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч друга. «Висоцький в кіно». 10.05 — «У злагоді з природою». Док. фільм. 10.35 — Новини. 10.45 — Фільм-концерт «Бриняса ірица». 11.30 — Новини. 15.40 — Фільм-концерт «Тільки жартома». 16.10 — «Портрет су-

часника». Док. фільм. 16.45 — Новини. 16.50 — Фільм «Ходіння за три моря». 2 серія. 18.05 — Док. фільм. 18.55 — Сьогодні у світі. 19.15 — Телефільм «Всі річки течуть». 3 і 4 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Чотири зустрічі з Володимиром Висоцьким». Зустріч четверта. «Поет, виконавець, музикант». 23.05 — Док. фільм. «ООН — підсумки 1987 року». 23.25 — Сьогодні у світі. 23.35 — «Тянь-Шань. Люди і гори».

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — Док. фільм «Валізка». 9.25 — Все про кіно. 10.35 — Шкільний екран. 10 клас. 11.05 — Програма передачі. 11.10 — «Село і люди». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Російська література. 12.15 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.00 — Для школярів. «Варіант». 17.30 — Агропром: проблеми і перспективи. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 —

Фільм «Дзеркала Ермітажу». (Кіровоград). 18.55 — Наші довідки. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Знайомтеся, наші сучасники. 20.35 — Музична мова. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Молодіжна студія «Гарт». 23.20 — Новини. 23.30 — Музичний монитор. (Пісні Раймонда Паулса).

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — М. Некрасов. «Думки біля парадного під'їзду». 7 кл. 9.05 — Іспанська мова. I рік навчання. 10.05 — Науково-популярний фільм. 10.35, 11.35 — Етика і психологія сімейного життя. 9 кл. 11.05 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 12.05 — Фільм «Ходіння за три моря». 2 серія. 13.15 — Новини. 13.25 — Фільм «Моя доля». 3 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — Мультифільм. 19.00 — «Чемпіон за-

лишається чемпіоном». Про Г. Каспарова. 19.30 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». (КНДР). 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Волейбол. Чемпіонат СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Жиголо і Жиголетта». Короткометражний телефільм. 22.30 — Баскетбол. Відбіркові матчі чемпіонату Європи. Чоловіки. Збірна Польщі — збірна СРСР. Збірна ЧССР — збірна Греції. 23.30 — Новини.

П'ЯТНИЦЯ

29 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.30 — «120 хвилин». 8.35 — Док. фільм «Й слышится Отечества волнующее слово...». 8.55 — Концерт ансамблю політичної пісні «Резонанс». 9.25 — У світі тварин. 10.35 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — Програма Ленінградського телебачення. 16.45 — Новини. 16.50 — «...За владу Рад». Док. фільм. 17.00 — «Здоров'я, музика». «Світ,

повний звуків». 17.50 — Школа: проблеми перебудови. 18.35 — «Чудовий вечір». Концерт з творів К. Дебюссі. 18.55 — Сьогодні у світі. 19.15 — Телефільм «Всі річки течуть». 7 і 8 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Кінопанорама. 23.10 — Інтерсигнал. 23.40 — «Погляд». Вечірня інформаційно-музична програма.

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — Концерт. 10.00 — Художній фільм «Береги». 2 серія. 11.10 — Фільм-концерт «Квартет». 11.40 — Шкільний екран. 8 клас. Історія. 12.15 — Новини. 12.30 — Молодіжна студія «Гарт». 16.30 — Новини. 16.40 — «Срібний дзвіночок». На допомогу школі. Етика і психологія сімейного життя. 17.30 — Наша квартира: якою їй бути? 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Тележурнал «Джерела». Проблеми вивчення української мови в школах міста Кірово-

града. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Темп». Телерадіоперегляд з проблем науково-технічного прогресу. 20.35 — Кінонарис. Телефільм. Погода. 21.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній фільм «Береги». 3 серія. 23.00 — Новини. 23.10 — Світ поезії.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Історія. 4 кл. «Ціх днів не змовіє слава». 9.05 — Англійська мова. I рік навчання. 10.05 — Сучасні дослідження Антарктиди. 10.35, 11.35 — Природознавство. 2 кл. 10.55 — Науково-популярний фільм. 11.05 — Англійська мова. 2 рік навчання. 11.55 — Науково-популярні фільми. 12.55 — «Жиголо і Жиголетта». Короткометражний телефільм. 13.35 — Док. телефільм. 14.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Клуб мандрівників. 19.15 — «Ро-

манси у виконанні народного артиста СРСР А. Солов'яненка». Фільм-концерт. 19.35 — Док. телефільм. 19.55 — Реклама. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Для всіх і для кожного». Обличчя до проблеми. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Виток творчої активності». Зустріч у Концертній студії Останкінського Героєм Соціалістичної Праці, членом-кореспондентом АМН СРСР С. Федоровим. 23.20 — Новини.

СУБОТА

30 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.30 — «120 хвилин». 8.35 — Грають В. Жук і Є. Жук. 9.00 — «Навчання Азіно». Док. фільм із циклу «Вони були першими». 9.30 — «3 любові до пісні». Співає І. Сохадзе. 10.00 — Рух без небезпек. 10.30 — «Будинки поета». М. Лозинський. 11.00 — «Розмова по суті». «Душа об'язана трудиться». 12.30 — Виступає народна сільська капела «Вільні» м. Вільноса. 12.45 — «Для всіх і для кожного». Чому не під-

вищується якість дитячого взуття. 13.10 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». «Сільський ремісник». (Великобританія). 13.45 — Док. фільм. 13.55 — Хвилини поезії. 14.00 — Сучасний світ і робітничий рух. 14.30 — Новини. 14.40 — До 70-річчя Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Фільм «Вони воювали за Батьківщину». I і 2 серії. В перерві. 17.15 — У світі тварин. 18.20 — Мультифільм. 18.30 — «9 студія». 19.30 — Кінокоме-

дія. «Весілля в Малинівці». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — В суботу вчорній. Антологія короткого оповідання. 22.45 — Новини. 22.55 — Мультифільм для дорослих. 23.35 — Дев'ять Врубелів в Москві. Концерт у Центральному концертному залі.

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — «На хвилі дружби». Московський камерний оркестр (Кіровоград на Республіканське телебачення). 10.20 —

Художній фільм «Береги». 3 серія. 11.35 — О. Штраус. «Серце корсиканки». Вистава. 14.00 — Новини. 14.20 — «Доброго вам здоров'я». 14.55 — Фільм-концерт «Сенсация». 15.25 — «Живе слово». 15.05 — Вальси танці. 17.00 — Суботні зустрічі. Малі села республіки. 18.30 — Естрадні мелодії. 18.45 — Скарби музеїв України. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Телетурнір «Сонячні кларнети». (Харківська область). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50

— В концертних залах України. В перерві — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Програма «Думка». Телеогляд. «Перспектива». Науково-пізнавальні програми соціалістичних країн. 9.00 — Телевізійний театральний абонемент. Ж. В. Мольєр. «Мішанин у дворянстві». 10.00 — Здоров'я. 10.45 — Перебудова і право. 11.00 — Науково-популярні фільми. 12.00 — «Релігія і політика». Тележурнал. 12.30 — «Живи, земле!». «Екологія — це сер-

НЕДІЛЯ

31 СІЧНЯ

▲ ЦТ (I програма)
8.00 — Новини. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Док. телефільм. 9.20 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Ранкова пошта». 11.30 — Перебудова і література. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Веселка». «Наші танці».

(Гвінея). 15.00 — Кіножурнал «Брадаш». 15.10 — Док. телефільм «Даррелл в Росії». Канадська телекомпанія «Праймдія» і Держтелерадіо СРСР. 9 серія. «Там, за лісом». 10 серія. «Повернення зубра». 16.05 — Фільм «Мій дім на зеленій горі». 17.10 — Хвилини поезії. 17.15 — «Артист оперети». М. Рубан. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Недільний кінозал «Герані у Адмета». Мультифільм «Стадіон». Документальний телефільм. 19.40 — Фільм «Попутники». 21.00 — «Час». 21.40 — Супутник телегля-

дач. 22.15 — Естрадний концерт. 23.35 — Новини.

▲ УТ
9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — Док. фільм «Добрий день, зелені дубові». 10.00 — Сонячне коло. 10.25 — Кіноекран ДП. Погода. 10.30 — Концерт. 11.10 — «Урок без дзвоника». В. О. Сукомлинський. 11.55 — Художній фільм для дітей «40 на по-ристь, Тетяно». 13.20 — «Врастерство». 14.45 — Новини. 14.55 — «Село і люди». 15.25 — «Ви нам писали».

Музична програма. 15.55 — «У нас на гастролях». Погода. 16.00 — Слава солдату. 17.00 — Мультифільм на замовлення. 18.05 — Телефільм «Порожняк». 18.40 — Народна артистка УРСР Р. Кирichenko у фільм-концерті «Чарівниця вчороні». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — І тільки музика. 20.35 — Вереск тепло. Погода. Телефільм. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — «Ще нічого не трапилось». З циклу «Через обставини, що сипалися». 22.25 — Вечірній вісник. 22.50 — Музичний монитор.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Програма «Думка». «Мамина школа». 8.50 — Кінозал «Брудит». 9.50 — «Портрети». М. Карамзін. 10.50 — «У морях твоїх дорога». 11.20 — Російська мова. 11.50 — «Навколо світу». Кіноальманах. 12.55 — Наука: експеримент, теорія, практика. 13.25 — «Скульптор. Томський. Справа всього життя». 13.55 — Мультифільм. 14.05 — «Всі люблять пірк». 14.50 — «Тут був Крилов...». 15.20 — Міжнародний фестиваль телепрограм народ-

ної творчості «Веселка». 15.55 — «Показують театри країни». К. Симонов. «Четвертий». Фільм-вистава. 18.00 — Телевізійний музичний абонемент. 19.00 — Настільний теніс. Чемпіонат СРСР. 19.30 — Волейбол. Чемпіонат СРСР. Жінки. «Уралочка» (Свердловськ) — ЦСКА. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Вільна боротьба. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Вимплені аліби». (ЧССР). 22.45 — Новини. 22.55 — Холей з м'ячем. Міжнародний турнір на приз газети «Советская Россия». Збірна СРСР — збірна Норвегії. 2-й тайм.

Шифон проти горжетки

Верхній теплий одяг як для жінок, так і для чоловіків зазнав кардинальних змін порівняно з минулими роками. Більш-менш стабільне становище дублянок та дутинів, але, ясно, на вістрі моди не вони, а шуби жіночі з натурального хутра (найкраще сірий чи чорно-білий кролик — спомини про минулий рік Зайця), підкорочені з розширеним плечима. Якщо хочете мати таку шубку з синтетички, то ні в якому разі не вибирайте темного кольору або смугасту, а білу чи плямисту. Інший фаворит моди — подовжені, майже як пальто, звужені донизу

утеплені пухом, ватином чи підкладкою зі штучного хутра куртки із текстилю, в якому лідери — джінсова «місячна» (виварена добіла) тканина і бавовна з рослинним малюнком або чорна. Акцент у куртках робиться на плечах, низі (він фігурно вирізаний) і спинці — на ній шліци, хлястики, кишені (навіть на рівні плечей), вишивки чи барвисті аплікації зі шкіри або замші, найкраще виконані у східних мотивах (рік Дракона). Погоні, заклепки, кишені-портфелі і напеси уже не обов'язковий атрибут сучасного одягу.

До таких курток дів-

чаткам найкраще одягати довгу (до середини лентки) однотонну вузьку юбку з грубої тканини або на тонкій підкладці, хлопцям — світлі брюки з тканини з на часом чи товстого твіду. Вони потісняють не тільки джінси, а й бодіоні з внутрішнім на часом.

Знову в моді жіночі чобітки з високими вузькими халлячками, особливо під спідницю. У холод залишаються й чобітки-бахли (до брук), а от «місячеходи» вже не доречні, як і шкіряні півчобітки, особливо на каблук.

Головні убори. Серед плетених шапочок для хлопців лишаються «пів-

ники» і лижні, але крупніші, ніж раніше, «в'язки», і не такі яскраві. Зате шарфи для молодих чоловіків можуть бути соковитих барв і тонкі білосніжні. Шапочки-труби для дівчат дуже зручні, але тепер уже не первозданної форми, а трансформувалися в подобу чепчиків із гострою маківкою і з шарфиком замість зав'язочок. Цей шарфик обкручується довкола шиї. Товстий мохеровий шарф можна пов'язати на голу, але не модною минулого сезону складною обкруткою джгутом, а в два-три оберти, щоб закрити всю голову. Висячі шарфи допустимі, але не повинні в'язати, а легкі, яскраві, шовкові чи шифонові — на потепління.

Панчохи модні чорні, яскраво червоні, біло-лілові (при наявності в туалеті інших предметів такого кольору). Візерунчасті чорні — у провесінь і за умови, що інший одяг однотонний.

До шубки найкраще пасуватиме шкіряна сумочка без ручок, тилу конверта чи портмоне, до іншого одягу — велика текстильна чи блискуча клеючата.

Рукавички — шкіряні темних кольорів або червоні. До шубок із синтетички і брук — будь-яких яскравих кольорів, із вишивкою, найкраще в тон шуби.

Новинка — на верхній одяг (дівчатам на однотонний ворсистий, хлопцям — на спортивні куртки чи пальта) можна почепити відповідно великі пластмасові брошки чи яскраві значки — можна два дрібних. Для жінок у сонячну погоду будуть саме «по сезону» сонцезахисні окуляри (великі, не «лисики») у фігурній пластмасовій оправі, ліпше прозорі.

Що може пудра

Перш за все варто запам'ятати, що світла пудра підкреслює, виділяє певну ділянку обличчя. Пудра, рум'яна більш темнішого кольору відводять такі місця на задній план, і вони стають менш помітними. Так, використовуючи ці два тони, можна максимально наблизити своє обличчя до ідеальної форми.

★ Кругле обличчя буде здаватися вужчим, коли з боків накласти пудру темнішого кольору, а також рум'яна.

★ Задовгий ніс можна зробити «меншим» за допомогою темної ґрунтовки його кінчика, а короткий легко стане «довшим», коли з боків носа нанести темнішу пудру.

Тепер, коли обличчя «готове», можна наносити тіні, підвести брови, підфарбувати тушшю вій (не варто робити їх грубими, це негарно), витерти сухо губи, обвести контур і нанести помаду (вдень — світлішу пастельного відтінку, ввечері — яскравішу).

КОЖНА національна кухня має свої особливості і свої принади. Я, наприклад, віддаю перевагу грузинській кухні, але не відмовляюся від чогось такого несподіваного, скажімо, від токани із свинини з мамалигою. Ви вже, напевне, здогадалися: йдеться про молдавську національну кухню. Отож, гурмани, приго-

товуйте продукти: м'ясо — 170 г, сало обрізане — 10 г, цибуля ріпчаста — 3 головки, часник — 3 зубки, зелені петрушки, сіль, мелений чорний перець, кукурудзяне борошно білосіллянське, шпик — 30 г, бринза — 3 столові ложки, вода — 1/3 склянки.

Молдавські кулінари пропонують до вашого сніданку включити чор-

ще 10—15 хвилин. За 5 хвилин до готовності влити киплячий квас, заправити сіллю, перцем, зеленню чебрецю.

Чорбу подавати на стіл із м'ясом, заправити сметаною, посипати дрібною зеленню.

Домашня лапша: борошно вищого сорту просіяти, зібрати гіркою, посередині гірки зробити заглиблення, куди вбити яйце, сіль, трохи води і замісити круте тісто. Тонко розкати його, дати підсохнути хвилин 5—10, розрізати на довгі смужечки. Потім, склавши їх разом, нарізати тонкою соломкою.

Кількість продуктів: телятина — 120 г, гриби білі свіжі — 100 г, сушені — 30 г, морква — 2 шт., петрушка — 2 шт., цибуля ріпчаста 2 шт., квас — 1/2 склянки, сметана — 1 ст. ложка, зелені чебрецю, сіль, перець; для лапші — 1/3 чайної склянки муки, яйце.

Л. КАРИМОВА.

Сніданок для гурмана

туйте записнички для рецептів. Готується токани так: свинину нарізати штабочками кубічної форми по 30—35 г, обсмажити на салі-сирці (обрізаному), потім додати сіль, мелений перець, нарізану цибулю і жарити до готовності. Закінчуючи смаження, додати дрібний часник.

Токану подають з мамалигою. Мамалигу треба викласти на тарілку, зробити заглиблення, покласти токани і залити жиром, в якому смажилось м'ясо, посипати зеленню петрушки.

бу з телятиною і грибами. Повірте, це дуже смачно. Готується вона так: груднину телятини або яловичину відварити до готовності. Гриби ретельно перебрати, промити під проточною водою, нарізати штабочками і варити у воді, додавши лимонної кислоти, щоб не чорніли.

У готовий бульйон додати відварені гриби, домашню лапшу, трохи підсмажену на вершковому маслі моркву, петрушку, цибулю і варити

НЕЗНАКОМКА

Музыка И. НИКОЛАЕВА
Стихи П. ЖАГУНА

Я совсем не знаю, как тебя зовут:
Нас с тобой случай свел на пять минут.
Может, это кажется, но все же
На других совсем ты не похожа!
Смотришь на часы: тебя, наверно,
Где-то ждут, где-то ждут!
Может, это кажется, но все же
На других совсем ты не похожа. —
Ты исчезнешь через несколько секунд,
но, но, но.

ПРИПЕВ:
Мы с тобой знакомы, незнакомка,
И, не зная обо мне,
Ты ко мне приходишь, незнакомка
Но пока что, лишь во сне!

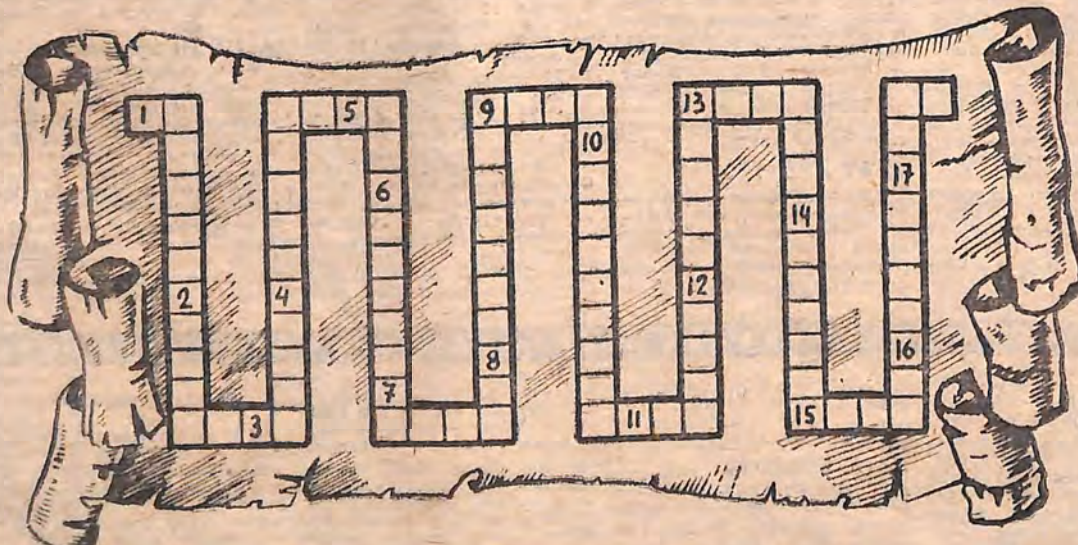
Не жалею, что к тебе не подошел,
О погоде разговор я не завел,
Волосы, как солнце, золотые,
И глаза такие голубые,
Что погожим днем казалось,
Будто дождь пошел, дождь пошел
И глаза такие голубые!..
Растворился в небе платя
синий шелк.

ПРИПЕВ:

Чайнворд «Змійка»

(Для любителів історії)

1. Столяр за професією, котрий у роки гро-мадянської війни став легендарним командиром полку. 2. Давньогрецька епіно-героїчна поема, автором якої вважають Гомера. 3. Піший воїн-турок. 4. У Стародавньому Римі письмова відповідь імператора, що мала силу закону. 5. Верхній одяг давніх римлян. 6. Метална ручна зброя середньовіччя. 7. Борець проти німецького заступника в старій Чехії. 8. Мандрівний поет-співець 12—13 століть. 9. Індійський

иня. 10. Лженауна про передбачення долі людей за розташуванням небесних світил. 11. Місце купівлі і продажу то-

варів. 12. Морський розбійник. 13. Рельєфне зображення на камені у вигляді троянди. 14. Лженауна, що вела пошуки «віч-

ного каменя». 15. Шабля з увігнутим лезом. 16. Вродливий самозакоханий юнак у давньогрецькій міфології. 17. Пам'ятка

давньосанданавського народу епохи.

Склав А. ГРИГОР'ЄВ,
м. Кіровоград.

сцена екран арена

29 січня о 17 годині в бібліотеці імені Крупської відбудеться перше засідання дискусійного клубу комсомольського району Ленінського району. Тема заходу, підготовленого обкомом комсомолу спільно з Будинком політосвіти, — «Комсомол і перебудова».

Фільм нашого земляка режисера П. Тодорова «Військово-польовий роман» демонструватиметься в п'ятницю 29 січня у кінотеатрі імені Дзержинського за театральним принципом. Початок сеансу — о 19 год.

Пам'яті відомого українського радянського кінорежисера Івана Миколайчука присвячено показ художнього фільму кіностудії імені О. П. Довженка «Анїчка», в якому І. Миколайчук зіграв одну з центральних ролей. Фільм демонструватиметься 30 січня у кінотеатрі «Екран». Початок сеансу — о 18 годині хвилин.

30 січня в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування виступить кінський автор і виконавець пісень Ігор Жуєв. Початок о 17 годині. Додатки по телефону 4-77-08.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українськом язикю.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26;
заступника редактора — 2-53-22;
відповідального секретаря —
2-55-65; відділів: комуністично-
го виховання — 4-66-79, 4-64-21;
комсомольського життя та еко-
номіки — 2-53-94; учнівської
молоді і соціальних проблем —
2-59-82; фотолабораторії —
4-94-94; оголошень — 4-28-86;
коректорської — 3-61-83.
Газета виходить щосуботи.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БН 07042 Індекс 61103;
Зам. № 29. Тираж 56 100.

Над номером працювали:
художник — О. Босий,
складач машинного набору — М. Мушкетерський,
складач вручну — Л. Ур-
саленко, Н. Старостина,
коректор — Л. Сердючен-
ко, цинкограф — О. Черби-
нов, друкар — В. Виногра-
дов, В. Догий, В. Цонев,
відповідальний черговий — М. Черненко.